Πανεπιστήμιο Νεάπολις Πάφου

Μεταπτυχιακό Πρόγραμμα Σπουδών στη Δημόσια Διοίκηση

Θέμα: Οι Ανεξάρτητες Διοικητικές Αρχές στην Ελλάδα

Επιβλέπων Καθηγητής: Αθανασόπουλος Κωνσταντίνος

Σπουδαστής: Προκόπης Αλέξανδρος (Α.Ε.Μ. 1163303391)

Πάφος, 2017

Πίνακας περιεχομένων

Ευχαριστίες 4
Πίνακας Συντμήσεων και Συντομογραφιών 5
Περίληψη 6
Abstract 7
Εισαγωγή 8
1. Ορισμός και χαρακτηριστικά της Δημόσιας Διοίκησης 10
1.1. Η Δημόσια Διοίκηση – Γραφειοκρατία και οι δυσλειτουργίες της 12
2. Ανεξάρτητες Διοικητικές Αρχές 15
2.1. Ο Συνήγορος του Πολίτη (ΣΥ.Π.) 18
2.2. Η Αρχή Προστασίας Δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα (Α.Π.Δ.Π.Χ.) 21
2.3. Το Εθνικό Συμβούλιο Ραδιοτηλεόρασης (Ε.Σ.Ρ.) 24
2.4. Ανώτατο Συμβούλιο Επιλογής Προσωπικού (Α.Σ.Ε.Π.) 27
2.5. Αρχή Διασφάλισης του Απορρήτου των Επικοινωνιών 29
3. Η μη συνταγματικά κατοχυρωμένες Ανεξάρτητες Αρχές 33
3.1. Η Επιτροπή (Προστασίας) Ανταγωνισμού 34
3.2. Η Εθνική Επιτροπή Τηλεπικοινωνιών και Ταχυδρομείων 34
3.3. Η Ρυθμιστική Αρχή Ενέργειας (ΡΑΕ) 35
3.4. Η Επιτροπή Εποπτείας και Ελέγχου Παιγνίων 35
3.5. Ο συνήγορος του Καταναλωτή 36
3.6. Εθνική Αρχή Ιατρικώς Υποβοηθούμενης Αναπαραγωγής 36
3.7. Αρχή Διασφάλισης και Πιστοποίησης της ποιότητας στην Ανώτατη Εκπαίδευση (ΑΔΙΠ) 37
3.8. Αρχή Καταπολέμησης της Νομιμοποίησης Εσόδων από Εγκληματικές Δραστηριότητες και της Χρηματοδότησης της Τρομοκρατίας και Ελέγχου των Δηλώσεων Περιουσιακής Κατάστασης 37
3.9. Επιτροπή Διευρεύνησης Ατυχημάτων και Ασφαλείας Πτήσεων 38
3.10. Ενιαία Ανεξάρτητη Αρχή Δημοσίων Συμβάσεων 38
3.11. Εθνική Αναλογιστική Αρχή 39
3.12. Εθνικό Συμβούλιο Δημόσιας Υγείας (Ε.ΣΥ.Δ.Υ.) 39

3.13. Σώμα Φορολογικών Διαιτητών (Σ.Φ.Δ.) 40
3.14. Ελληνική Στατιστική Αρχή (ΕΛ.ΣΤΑΤ.) 40
4. Συμπεράσματα 42
Βιβλιογραφικές Αναφορές 44
Παράρτημα 51

Ευχαριστίες

Η παρούσα μελέτη αποτελεί διπλωματική εργασία στα πλαίσια του Μεταπτυχιακού Προγράμματος «Δημόσιας Διοίκησης» με κατεύθυνση τη Γενική Διοίκηση, στο πανεπιστήμιο Νεάπολις Πάφου.

Αρχικά θα ήθελα να ευχαριστήσω τον επιβλέπων καθηγητή κ. Αθανασόπουλο Κωνσταντίνο, ο οποίος και στάθηκε αρωγός με την πολύτιμη καθοδήγηση του κατά τη διάρκεια εκπόνησης της διπλωματικής εργασίας καθώς και της εκτίμησης που μου έδειξε.

Ακόμη να ευχαριστήσω το διδάσκων καθηγητή εκπαιδευτικής διοίκησης κ. Καρατάσιο Γεώργιο, από τον οποίο και ενημερώθηκα για το εν λόγω μεταπτυχιακό πρόγραμμα καθώς επίσης και τον κοσμήτορα της σχολής κ. Βλιάμο Σπύρο για την ενδιαφέρουσα οπτική που μας έμαθε να βλέπουμε τα πράματα με διαφορετική οπτική γωνία.

Στη συνέχεια θα ήθελα να ευχαριστήσω τους γονείς και τα αδέρφια μου, που με επιμονή και υπομονή με υποστήριζαν καθόλη τη διάρκεια των σπουδών.

Ιδιαίτερες ευχαριστίες για τους φίλους μου Μαρία – Ελένη Γεωργαντζή και Γεώργιο Παραμανίδη στην θετική ενέργεια και συμπαράσταση τους για την ολοκλήρωση της μεταπτυχιακής μου εργασίας.

Πίνακας Συντμήσεων και Συντομογραφιών

Α.Δ.Α.	Ανεξάρτητη Διοικητική Αρχή
Α.Δ.Α.Ε.	Αρχή Διασφάλισης του Απορρήτου των Επικοινωνιών
ΑΔΙΠ	Αρχή Διασφάλισης και Πιστοποίησης της Ποιότητας στην Ανώτατη Εκπαίδευση.
Α.Π.Δ.Π.Χ	Αρχή Προστασίας Δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα
Α.Σ.Ε.Π.	Ανώτατο Συμβούλιο Επιλογής Προσωπικού
Ε.Α.Α.	Εθνική Αναλογιστική Αρχή
Ε.Α.Α.ΔΗ.ΣΥ.	Ενιαία Ανεξάρτητη Αρχή Δημόσιων Συμβάσεων
ΕΔΑΑΠ	Επιτροπή Διερεύνησης Ατυχημάτων και Ασφάλειας Πτήσεων
Ε.Ε.Ε.Π.	Επιτροπή Εποπτείας και Ελέγχου Παιγνίων
Ε.Ε.Τ.Τ.	Εθνική Επιτροπή Τηλεπικοινωνιών και Ταχυδρομείων
ΕΛ.ΣΤΑΤ.	Ελληνική Στατιστική Αρχή
Ε.Π.Α.	Επιτροπή Προστασίας του Ανταγωνισμού
Ε.Σ.Ρ	Εθνικό Συμβούλιο Ραδιοτηλεόρασης
Ε.ΣΥ.Δ.Υ.	Εθνικό Συμβούλιο Δημόσιας Υγείας
ΡΑΕ	Ρυθμιστική Αρχή Ενέργειας
ΣΥ.Π.	Συνήγορος του Πολίτη
Σ.Φ.Δ.	Σώμα Φορολογικών Διαιτητών

Περίληψη

Η ομαλή λειτουργία του κράτους δε θα ήταν εφικτή χωρίς την ύπαρξη της Δημόσιας Διοίκησης. Η Δημόσια Διοίκηση είναι αυτή που θέτει ως στόχο της την ευημερία του κοινωνικού συνόλου και την καλύτερη εξυπηρέτηση των αναγκών του. Για το λόγο αυτό, στη Δημόσια Διοίκηση συγκαταλέγονται οι Ανεξάρτητες Διοικητικές Αρχές όπως είναι: ο Συνήγορος του Πολίτη, η Αρχή Προστασίας Δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα, το Εθνικό Συμβούλιο Ραδιοτηλεόρασης, το Ανώτατο Συμβούλιο Επιλογής Προσωπικού και η Αρχή Διασφάλισης του Απορρήτου των Επικοινωνιών. Οι παραπάνω ανεξάρτητες αρχές πρέπει να τονιστεί ότι αφενός έχουν διοικητική ανεξαρτησία και αφετέρου είναι συνταγματικά κατοχυρωμένες. Βέβαια, στην παρούσα εργασία εκτός από τις συνταγματικά κατοχυρωμένες ανεξάρτητες αρχές, θα πραγματωθεί και μια σύντομη αναφορά στη μη κατοχυρωμένες αρχές. Επομένως σκοπός της παρούσας εργασίας είναι η ανάδειξη του ρόλου των Ανεξάρτητων Διοικητικών Αρχών στο ελληνικό κράτος.

Λέξεις κλειδιά:
Δημόσια διοίκηση, ανεξάρτητες διοικητικές αρχές, συνταγματικά κατοχυρωμένες ανεξάρτητες αρχές, μη συνταγματικά κατοχυρωμένες ανεξάρτητες αρχές.

Abstract

The smooth functioning of the state would not be feasible without the existence of the Public Administration. It is the Public Administration that aims at the prosperity of the community and the better serving in its needs. For this reason, the Public Administration includes the Independent Administrative Authorities such as The Greek Ombudsman, Hellenic Data Protection Authority, the National Council for Radio and Television, the Supreme Council for Civil Personnel Selection, Hellenic Authority for Communication Security and Privacy. These aforementioned independent authorities should be emphasized that they have administrative independence and that they have been established according to the Hellenic Constitution. Furthermore, in this work, a brief reference will be made also to independent authorities that have not be established yet. Therefore the purpose of this work is to highlight the role of Independent Administrative Authorities in the Hellenic State.

Keywords:

Public Administration, Independent Administrative Authorities, Hellenic Constitution, Hellenic State.

Εισαγωγή

Ο τρόπος οργάνωσης ενός κράτους, ή διαφορετικά, ο τρόπος άσκησης της δημόσιας διοίκησης ενός κράτους μπορεί να σταθεί καθοριστικός για τη λειτουργία αυτού. Κάθε κράτος επιδιώκει να εξασφαλίσει τον απαραίτητο αριθμό υπηρεσιών και αγαθών, με σκοπό να εξυπηρετήσει αποτελεσματικότερα τις ανάγκες των πολιτών του (Matte, 2017).

Δυστυχώς, όμως, αυτές οι υπηρεσίες και τα κοινωνικά αγαθά μπορεί να μην επαρκούν ή να μην είναι σε θέση να ανταποκριθούν σε αυτές τις ανάγκες. Απόρροια αυτής της κατάστασης, είναι η δημιουργία παραλήψεων, νομικών ατασθαλιών ή και περιπτώσεων κακοδιοίκησης και διαφθοράς κατά τη διάρκεια άσκησης της δημόσιας εξουσίας. Συχνά τα παραδείγματα σε διάφορες δημόσιες υπηρεσίες και φορείς όπου για τη γρήγορη διεκπεραίωση μιας υπόθεσης μπορεί να μη χρησιμοποιούνται νόμιμα μέσα π.χ. χρηματισμός).

Η Δημόσια Διοίκηση είναι μια μορφή οργάνωσης του κράτους, η οποία χαρακτηρίζεται για την ιδιαίτερη ποικιλομορφία της, αφού δύναται να διαφέρει από χώρα σε χώρα (Khan, 2008). Εκτός, όμως, από την ποικιλομορφίας της, διακρίνεται και για την ικανότητά της να εξελίσσεται στο χρόνο και να προσαρμόζεται στα εκάστοτε δεδομένα και τις και τις ανάγκες της κοινωνίας (Δρούλια & Πολίτης, 2008).

Για τη Δημόσια Διοίκηση θα μπορούσε να ειπωθεί ο εξής ορισμός: *«Δημόσια Διοίκηση είναι μια μορφή οργάνωσης με βάση τον προσεκτικό και σχολαστικό σχεδιασμό για την υλοποίηση των δράσεων της, η οποία με τη σειρά της λειτουργεί με βάσει τη νομοθεσία»* (Sharma & Sharma, 2002). Σημαντικό στοιχείο της δημόσιας διοίκησης είναι ότι πορεύεται με γνώμονα της, την εξυπηρέτηση του δημοσίου συμφέροντος και τη διαφύλαξη της ομαλής σχέσης του πολίτη με την πολιτική εξουσία και οργάνωση (Σύνταγμα του 2008).

Για το λόγο αυτό, στην προσπάθεια δημιουργίας μια δημόσιας διοίκησης που θα σέβεται τα δικαιώματα των πολιτών, πραγματοποιήθηκε με βάση το Ελληνικό Σύνταγμα, η σύσταση του θεσμού των Ανεξάρτητων Αρχών. Οι Ανεξάρτητες Αρχές θέτουν ως υποχρέωση τους τον εκσυγχρονισμό και την αναβάθμιση του κράτους, τη προάσπιση των δικαιωμάτων των πολιτών από τις τυχόν αυθαιρεσίες της δημόσιας κρατικής μηχανής και την καλλιέργεια του αισθήματος ασφάλειας και εμπιστοσύνης απέναντι σε αυτές (Δρούλια & Πολίτης, 2008).

Επομένως, σκοπός της παρούσας έρευνας είναι η ανάδειξη του ρόλου των Ανεξάρτητων Αρχών στο ελληνικό κράτος. Πιο αναλυτικά, στην πρώτη ενότητα, θα επιχειρηθεί η προσέγγιση των εννοιών «Δημόσια Διοίκηση», «Γραφειοκρατία», «Χαρακτηριστικά της Διοίκησης» και οι «Δυσλειτουργίες».

Έπειτα, θα πραγματοποιηθεί αναφορά στο θεσμό των Ανεξάρτητων Αρχών, λαμβάνοντας υπόψιν και τις αντίστοιχες διατάξεις του Συντάγματος σχετικά με τον τρόπο λειτουργίας τους. Στην επόμενη ενότητα θα πραγματοποιηθεί μια σύντομη παράθεση των βασικών στοιχείων των πέντε κατοχυρωμένων συνταγματικά Ανεξάρτητων Αρχών (Ο Συνήγορος του Πολίτη (ΣΥ.Π.), η Αρχή Προστασίας Δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα (Α.Π.Δ.Π.Χ.), το Εθνικό Συμβούλιο Ραδιοτηλεόρασης (Ε.Σ.Ρ.), το Ανώτατο Συμβούλιο Επιλογής Προσωπικού (Α.Σ.Ε.Π.) και η Αρχή Διασφάλισης του Απορρήτου των Επικοινωνιών[1]).

Έπειτα, στην εν λόγω μελέτη θα ακολουθήσει μια σύντομη παράθεση επιπρόσθετων δεκατεσσάρων (14) Αρχών που υφίστανται στον ελλαδικό χώρο και δεν είναι συνταγματικά κατοχυρωμένες.

Εν κατακλείδι η μελέτη θα ολοκληρωθεί με την παράθεση συμπερασμάτων.

[1] Για περισσότερες πληροφορίες βλέπε http://www.odigostoupoliti.eu/sintagmatika-katochiromenes-anexartites-diikitikes-arches-ada/

1. Ορισμός και χαρακτηριστικά της Δημόσιας Διοίκησης

Με τον όρο **Δημόσια Διοίκηση** εννοείται η διαχείριση των κυβερνητικών ζητημάτων από τις Δημόσιες Υπηρεσίες (Khan, 2008). Ένας άλλος ορισμός που παρατίθεται σχετικά με τη Δημόσια Διοίκηση είναι αυτός του Gladden, ο οποίος τονίζει ότι: *«Δημόσια Διοίκηση είναι ένας οργανισμός που χρησιμοποιεί τόσο ανθρώπινο δυναμικό όσο και διάφορα υλικά, με σκοπό να επιτύχει τους στόχους του».* (όπως αναφέρεται στον Marume, 2016, p.15).

Ένας επιπρόσθετος ορισμός αναφέρει ότι: «*Η Δημόσια Διοίκηση είναι το σύνολο των υπηρεσιών, που υπάγονται στην εκτελεστική εξουσία (Κυβέρνηση) και διαφοροποιείται από της άλλες δύο, δηλαδή, τη νομοθετική και τη δικαστική*» (Τσακαλάκης, 2014).

Ο τρόπος οργάνωσης και λειτουργίας της Δημόσιας Διοίκησης διαδραματίζει καθοριστικό ρόλο στην ευημερία μιας κοινωνίας. Τα στοιχεία που καταδεικνύουν τη σημαντικότητα της πηγάζουν ουσιαστικά από τα ίδια τα χαρακτηριστικά της. Πιο συγκεκριμένα, η λειτουργία της Δημόσιας Διοίκησης είναι εκείνη που θέτει σε εφαρμογή τους ψηφισμένους νόμους της Βουλής, με σκοπό να βελτιώσει το έργο των επιμέρους δημόσιων υπηρεσιών. Η βελτίωση των δημόσιων υπηρεσιών στοχεύει στην καλύτερη εξυπηρέτηση των πολιτών της (Pruthi, 2005).

Άλλωστε, όπως είναι εμφανές, η βελτίωση των παρεχόμενων υπηρεσιών κρίνεται απαραίτητη λόγω της ραγδαίας αύξησης των αναγκών, που έχουν οι σημερινοί πολίτες (Vigoda – Gadot, 2002).

Ένα άλλο χαρακτηριστικό της Δημόσιας Διοίκησης είναι και η προσπάθεια της για προστασία των δικαιωμάτων των πολιτών. Για να επιτευχθεί αυτή η προσπάθεια, η Δημόσια Διοίκηση θέτει ως βασικό της μέλημα την νομιμοποίηση των ενεργειών της. Η νομιμοποίηση των ενεργειών της λαμβάνει χώρα με την αυστηρή τήρηση των κανόνων και των διατάξεων, με την ιεραρχική δομή του τρόπου εργασίας των υπαλλήλων της και με την προσπάθεια της ανάπτυξης του αισθήματος της ασφάλειας και της σταθερότητας (Λεονάρδου, χ.χ.).

Επιπρόσθετα, η Δημόσια Διοίκηση χαρακτηρίζεται από πολλούς ως μια μορφή επιστήμης. Μια μορφή επιστήμης, που με τη σειρά της, εγείρει πολλές υποχρεώσεις και ευθύνες σε αυτούς που την υπηρετούν. Οι υπηρέτες της δημόσιας διοίκησης, δηλαδή, οι δημόσιοι υπάλληλοι μέσα από το έργο τους δύναται να

βελτιώσουν τη λειτουργικότητα και τη σχέση των πολιτών με αυτήν (Vigoda – Gadot, 2002). Για τον λόγο αυτό, ψηφίστηκε από την Βουλή ο Ν. 3230/2004, ο οποίος καθιέρωσε τη Διοίκηση με Στόχους. Με τον παραπάνω νόμο, οι υπηρετούντες της Δημόσιας Διοίκησης θα πρέπει να θέτουν ένα πρόγραμμα εφαρμογής με σκοπό να κάνουν τη δράσης τους αποτελεσματικότερη (Ν. 3230/2004).

Σε κάθε περίπτωση πρέπει να τονιστεί ότι η Δημόσια Διοίκηση δεν έχει μια στατική μορφή, άλλα συνεχώς εξελίσσεται. Πιο αναλυτικά, η δημόσια διοίκηση, μπορεί να λάβει χώρα σε ποικίλα περιβάλλοντα. Στα εν λόγω περιβάλλοντα, κυριαρχούν στοιχεία όπως είναι η συνεργασία και η αμοιβαιότητα των ατόμων με σκοπό να φέρουν εις πέρας μια αποστολή. Τα αποτελέσματα αυτής της αποστολής είναι δυνατόν να προάγουν το γενικό συμφέρον της κοινωνίας (Heady, 2001).

Ωστόσο, ο τρόπος λειτουργίας και οργάνωσης της δημόσιας διοίκησης βασίζεται στην ύπαρξη δύο σημαντικών αρχών, αυτών της τοπικής αυτοδιοίκησης και της αποκέντρωσης. Σύμφωνα με την αρχή της τοπικής αυτοδιοίκησης, τίθεται σε εφαρμογή η λειτουργία των Δήμων και των Νομαρχιών. Η λειτουργία των παραπάνω αποσκοπεί στη ανάπτυξη ποικίλων δράσεων και πρωτοβουλιών, που δεν είναι εφικτό να εφαρμόσει η Κεντρική Διοίκηση τους Κράτους, δηλαδή, η Κυβέρνηση (Καρατζόγλου, 2010).

Όσον αφορά την αρχή της αποκέντρωσης, επισημαίνεται ότι με τη συγκεκριμένη αρχή νομιμοποιείται η μετάθεση ορισμένων ευθυνών και αρμοδιοτήτων της Κεντρικής Διοίκησης σε επιμέρους δημόσιες περιφερειακές υπηρεσίες, με σκοπό την καλύτερη εξυπηρέτηση των πολιτών που βρίσκονται στην περιφέρεια (Παπαδοπούλου, 2007).

Επίσης, ένα ιδιαίτερο χαρακτηριστικό της Δημόσια Διοίκησης είναι ο κοινωνικός της ρόλος. Η Δημόσια Διοίκηση συμβάλλει στην επίλυση περίπλοκων κοινωνικών προβλημάτων, λόγω του εξειδικευμένου προσωπικού που απασχολεί, της τεχνολογίας και της επιστήμης. Αξιοποιώντας στο έπακρο αυτά τα τρία βασικά στοιχεία διαχειρίζεται αποτελεσματικά τα ζητήματα των ατόμων (Sharma & Sharma, 2002)

Δυστυχώς, όμως, καθετί στον κόσμο δεν έχει μόνο θετικά γνωρίσματα, αλλά διακρίνεται και για τις ευπάθειες του.

1.1. Δημόσια Διοίκηση – Γραφειοκρατία και οι δυσλειτουργίες της

Η Δημόσια Διοίκηση δύναται να διαδραματίσει καθοριστικό ρόλο στον τρόπο ανάπτυξης μιας χώρας, αφού ο τρόπος κατανομής της εξουσίας από τα ανώτερα προς τα κατώτερα ιεραρχικά κλιμάκια είναι δυνατό να διευκολύνει, να υποστηρίξει και να προωθήσει την αποτελεσματική άσκηση των αρμοδιοτήτων τους ή να προκαλέσει σοβαρά εμπόδια, σύγχυση και δυσλειτουργίες, αποτελώντας στην πράξη τροχοπέδη στην ενίσχυση της αποδοτικότητας των δημοσίων λειτουργών.

Στην περίπτωση της Ελλάδας, λαμβάνοντας υπόψη και τη δομή διάρθρωσης της Δημόσιας Διοίκησης, είναι εμφανές ότι η άσκηση της εξουσίας έχει τη μορφή πυραμίδας (πυραμιδοειδής τρόπος). Δηλαδή, η λήψη των αποφάσεων πραγματοποιείται από τα ανώτερα διοικητικά κλιμάκια και έπειτα οι ληφθείσες αποφάσεις διαχέονται προς τα άλλα κατώτερα ιεραρχικά εκτελεστικά όργανα με σκοπό την άμεση εφαρμογή τους (Υπουργείο Εσωτερικών, 2017).

Σε κάθε περίπτωση πρέπει να τονιστεί ότι η οργάνωση της Δημόσιας Διοίκησης πραγματώνεται με γνώμονα την εξυπηρέτηση του δημοσίου συμφέροντος και τη διαφύλαξη της ομαλής σχέσης του πολίτη με τις δημόσιες υπηρεσίες. Για το λόγο αυτό, η Δημόσια Διοίκηση στελεχώνεται με τους δημόσιους υπαλλήλους, οι οποίοι σύμφωνα με το Ελληνικό Σύνταγμα οφείλουν: *«…να είναι εκτελεστές της Θέλησης του Κράτους και να υπηρετούν το Λαό. Οφείλουν πίστη στο Σύνταγμα και αφοσίωση στην Πατρίδα»* (άρθρο 103 του Συντάγματος του 2008).

Οι ενέργειες των δημοσίων υπαλλήλων με τη σειρά τους καθορίζονται από το σύστημα διοικητικής οργάνωσης που βασίζεται με τη σειρά του σε ένα σύνολο διοικητικών διαδικασιών (γραφειοκρατία) (Mouzellis, 2002). Το σύστημα της δημόσιας διοίκησης σύμφωνα με τον Weber στηρίζεται στη νομιμοποίηση των ενεργειών. Πιο συγκεκριμένα, μέσω αυτού επιχειρείται η λειτουργία των υπηρεσιών με βάση τους κανόνες και τις διατάξεις της σχετικής νομοθεσίας, η αυστηρή εφαρμογή της ιεραρχίας μεταξύ των υπαλλήλων, η ανάπτυξη αισθήματος ασφάλειας, σταθερότητας και ομαδικού πνεύματος, η διάχυση της πληροφορίας οριζόντια και κάθετα μέσα στους διάφορους φορείς, η τήρηση της αρχής της νομιμότητας κ.ά. Σκοπός της εφαρμογής αυτού του συστήματος είναι η αποτελεσματική οργάνωση και

διεκπεραίωση των υποθέσεων τους, η υλοποίηση των δράσεων, η επίτευξη της στοχοθεσίας και του οράματος των δημοσίων υπηρεσιών. (Λεονάρδου, χ.χ.).

Παρόλο, βέβαια, που το σύστημα της διοικητικής οργάνωσης θεωρείται πιο ορθολογικό, εντούτοις ο τρόπος λειτουργίας του μπορεί να μη συνάδει με τις αρχές του για εξυπηρέτηση του δημοσίου συμφέροντος και των πολιτών. Πιο συγκεκριμένα, η εφαρμογή του μπορεί να είναι ανελαστική και να δυσκολεύει την υλοποίηση ορισμένων αποφάσεων, αφού εξαιτίας της ανεπαρκούς υιοθέτησης μεθόδων ηλεκτρονικής διακυβέρνησης σε συνδυασμό με το πρόβλημα υποστελέχωσης των περισσότερων υπηρεσιών, η διεκπεραίωση των διαφόρων υποθέσεων και η υλοποίηση των απαιτούμενων δράσεων συχνά χαρακτηρίζεται από ανεπάρκεια και έλλειψη αποτελεσματικότητας (Meier & O' Toole, 2006). Απόρροια της έλλειψης υπαλλήλων και της σχολαστικής τήρησης κανόνων και νομοθεσίας, είναι η δημιουργία αρνητικών συναισθημάτων των πολιτών απέναντι στην κρατική μηχανή.

Επιπρόσθετα, γενεσιουργός αιτία για αυτή την αρνητική στάση των πολιτών, μπορεί να θεωρηθεί και η δυσκολία υλοποίησης ορισμένων αποφάσεων λόγω του ότι ο αριθμός των δημοσίων υπαλλήλων που στελεχώνουν τις δημόσιες υπηρεσίες δεν είναι επαρκής (Meier & O' Toole, 2006).

Βέβαια, η γραφειοκρατία είναι δυνατόν να εγείρει αρνητικά συναισθήματα όχι μόνο στους πολίτες, αλλά και στους ίδιους τους εργαζομένους που στελεχώνουν τις δημόσιες υπηρεσίες. Πιο αναλυτικά, η εργασία των δημοσίων υπαλλήλων στηρίζεται στην μεθοδικότητα, στην πειθαρχία και στη συνεχόμενη προσπάθεια, ώστε οι ενέργειες τους να συνάδουν με τους υφιστάμενους νόμους. Αυτό, έχει, ως αποτέλεσμα να πιέζονται ψυχολογικά και σε ορισμένες περιπτώσεις να αλλάζει η ίδια η προσωπικότητα τους. Δεν παραλείπονται και οι στιγμές που οδηγούνται σε προσπάθεια επίδειξης δύναμης της εξουσίας που έχουν, λόγω της θέσης που κατέχουν στη συγκεκριμένη υπηρεσία (Sharfitz, Russell, Borich & Hyde, 2016).

Δυστυχώς, όμως, πολλές φορές αυτή η επίδειξη εξουσίας μπορεί να «οδηγήσει» και στην κατάχρηση εξουσίας. Όμως, γιατί κάποιος είναι δυνατό να φθάσει στο σημείο της κατάχρησης – διαφθοράς; Αυτό συμβαίνει, γιατί στις περισσότερες περιπτώσεις διαφθοράς, το πρόσωπο που προβαίνει σε αυτήν την πράξη επωφελείται χρηματικά. Αυτό έχει ως αποτέλεσμα την ανάδειξη του προσωπικού οφέλους έναντι του γενικού δημοσίου συμφέροντος. Επομένως, επιτυγχάνεται μια αντιδιαστολή σε αυτά που πρεσβεύει η δημόσια διοίκηση (Henry, 2014).

Επιπρόσθετα, πρέπει να τονιστεί ότι ένα μελανό στοιχείο αναποτελεσματικότητας της δημόσιας διοίκησης είναι ότι είναι έντονα πολιτικοποιημένη. Συνήθως, με την εναλλαγή των κομμάτων στην εξουσία παρατηρούνται παράλληλα και αλλαγές στο τρόπο διοίκησης της. Πιο συγκεκριμένα, όταν πραγματοποιούνται αλλαγές στις κεφαλές των εκάστοτε υπουργείων, αυτοί συνηθίζουν να θέτουν ένα δικό τους πρόγραμμα διαφορετικό από το προηγούμενο και χωρίς συνέχεια προς αυτό. Πολλές φορές, η επιλογή ενός νέου προγράμματος δράσης αποσκοπεί στην προώθηση και εξυπηρέτηση των συγκεκριμένων κομματικών συμφερόντων και όχι αυτών του λαού (Σβέρκου, 2007).

Ακόμη, ένα άλλο ιδιαίτερο στοιχείο που παρατηρείται στη δημόσια διοίκηση είναι ο μη ορθός τρόπος διαχείρισης και κατανομής των εργαζομένων τους. Ειδικότερα, παρατηρείται ότι πολλές υπηρεσίες δύναται να υπερστελεχώνονται, ενώ σε άλλες ο αριθμός των υπαλλήλων τους να μην επαρκούν για την κάλυψη των αναγκών και των αιτημάτων του τομέα τους. Εκτός, όμως, από τα παραπάνω στοιχεία είναι εφικτό ορισμένες θέσεις να καταλαμβάνονται από άτομα που δε διαθέτουν τα απαιτούμενα προσόντα. Ουσιαστικά η θέση τους δόθηκε εξαιτίας κάποιας πελατειακής σχέσης τους με άτομα από τα ανώτερα διοικητικά κλιμάκια (Δουράνος, 2012).

Ένα άλλο στοιχείο που μπορεί να χαρακτηριστεί ως ευπάθεια του τρόπου οργάνωσης και λειτουργίας της δημόσιας διοίκησης αφορά τη μη δυνατότητα μέτρησης της αποτελεσματικότητας αυτών των υπηρεσιών. Δηλαδή, με άλλα λόγια, δεν υπάρχει ένα σύστημα αξιολόγησης της επιτυχίας τους. Χωρίς, βέβαια, να υπάρχουν χειροπιαστά αποτελέσματα από επίσημες μετρήσεις, δεν μπορούν να τεθούν και οι αντίστοιχοι στόχοι π.χ. μακροπρόθεσμοι, με σκοπό να επιτευχθεί αλλαγή στον τρόπο χρήσης των κανόνων. Άλλωστε, η συνειδητοποίηση για αλλαγή των κακώς κειμένων και η εφαρμογή νέων διοικητικών καινοτομιών έχει ως αποτέλεσμα της βελτίωση αυτών με την καλύτερη δυνατή εξυπηρέτηση και διευθέτηση των ζητημάτων που εγείρονται από τους πολίτες (Guy Peters, 2014).

Ως λύση απέναντι στις δυσλειτουργίες αυτές, δόθηκε η δημιουργία ενός νέου είδους δημόσιας λειτουργίας, αυτό των Ανεξάρτητων Αρχών.

2. Ανεξάρτητες Διοικητικές Αρχές

Οι Ανεξάρτητες Διοικητικές Αρχές θέτουν ως πρωταρχικούς τους στόχους αφενός τη διασφάλιση των βασικών δικαιωμάτων των πολιτών και την προστασία τους έναντι των φορέων δημόσιας εξουσίας και αφετέρου τον εκσυγχρονισμό της Δημόσιας Διοίκησης. Βασικό στοιχείο των Ανεξάρτητων Αρχών είναι ότι αυτές δεν δεσμεύονται από τις επιταγές της εκάστοτε διοικούσας κυβέρνησης, αλλά αντίθετα είναι αυτόνομες και αυτοτελείς (Πεσκετζή, 2004).

Επιπρόσθετα, η θέσπιση τους προβλέπεται από το Ελληνικό Σύνταγμα, με σκοπό την προάσπιση των δικαιωμάτων των πολιτών (Λαμπρινόπουλος, 2006). Βέβαια, η αποτελεσματικότητα της λειτουργίας των ανεξάρτητων αρχών κρίνεται από την παράθεση των ακόλουθων στοιχείων.

Σύμφωνα και με το άρθρο 101^{A} παράγραφος 1 του Συντάγματος[2], οι Ανεξάρτητες Αρχές αποτελούνται από μέλη με προσωπική και λειτουργική ανεξαρτησία. Αυτή η ανεξαρτησία προβλέπεται από το νόμο, με σκοπό να διασφαλιστεί η μη παρακώληση του έργου τους από άμεσες ή έμμεσες παρεμβάσεις της πολιτικής εξουσίας.

«*Όπου από το Σύνταγμα προβλέπεται η συγκρότηση και η λειτουργία ανεξάρτητης αρχής, τα μέλη της διορίζονται με ορισμένη θητεία και διέπονται από προσωπική και λειτουργική ανεξαρτησία, όπως νόμος ορίζει*»

Η συγκρότηση και η λειτουργία των ανεξάρτητων Αρχών προϋποθέτει τη στελέχωση τους με κατάλληλα καταρτισμένο και ικανό προσωπικό. Όμως, τι πραγματικά εννοούμε όταν αναφερόμαστε σε ικανό προσωπικό; Θα πρέπει, δηλαδή, αυτά τα στελέχη που θα επιλεγούν να διαθέτουν όχι μόνο τα απαραίτητα ακαδημαϊκά, τυπικά προσόντα αλλά να διαθέτουν και ήθος αναγνωρισμένο κύρος και βέβαια τα ουσιαστικά προσόντα και δεξιότητες που απαιτεί η εκάστοτε θέση. Βέβαια, αυτά τα στοιχεία δεν εξασφαλίζουν απαραίτητα και ότι κάποιος θα επιλεγεί. Η τελική απόφαση προκύπτει από τη διάσκεψη των Προέδρων της Βουλής, καθώς στη διάρκεια αυτής ο κάθε υποψήφιος για τις Ανεξάρτητες Αρχές οφείλει να συγκεντρώσει την ομοφωνία ή τα 4/5 των ψήφων της ολομέλειας των Πρόεδρων της

[2] Για περισσότερες πληροφορίες βλέπε http://www.hellenicparliament.gr/UserFiles/8c3e9046-78fb-48f4-bd82-bbba28ca1ef5/SYNTAGMA.pdf

Βουλής. Τα παραπάνω στοιχεία επιβεβαιώνονται και από το ακόλουθο απόσπασμα από το Σύνταγμα:

«Νόμος ορίζει τα σχετικά με την επιλογή και την υπηρεσιακή κατάσταση του επιστημονικού και λοιπού προσωπικού της υπηρεσίας που οργανώνεται για την υποστήριξη της λειτουργίας κάθε ανεξάρτητης αρχής. Τα πρόσωπα που στελεχώνουν τις ανεξάρτητες αρχές πρέπει να έχουν τα ανάλογα προσόντα, όπως νόμος ορίζει. Η επιλογή τους γίνεται με απόφαση της Διάσκεψης των Προέδρων της Βουλής και με επιδίωξη ομοφωνίας ή πάντως με την αυξημένη πλειοψηφία των τεσσάρων πέμπτων των μελών της. Τα σχετικά με τη διαδικασία επιλογής ορίζονται από τον Κανονισμό της Βουλής.» (άρθρο 101Α, παράγραφος 2 του Συντάγματος του 2008).

Ένα άλλο στοιχείο που συμβάλλει στη λειτουργία των Ανεξάρτητων Αρχών είναι ο τρόπος με τον οποίο καθορίζονται οι σχέσεις των Ανεξάρτητων Αρχών με τη Βουλή. Σύμφωνα με την 3^{η} παράγραφο του ίδιου άρθρου, οι σχέσεις αυτές αναπτύσσονται με προκαθορισμένες διατάξεις, οι οποίες εντάσσονται στον Κανονισμό της Βουλής. Όμως, στον Κανονισμό της Βουλής, εκτός από τον τρόπο ρύθμισης των σχέσεων αυτών των δύο, καθορίζεται και ο τρόπος που θα ασκείται ο κυβερνητικός έλεγχος σε αυτές. «*Με τον Κανονισμό της Βουλής ρυθμίζονται όσα αφορούν τη σχέση των ανεξάρτητων αρχών με τη Βουλή και ο τρόπος άσκησης του κοινοβουλευτικού ελέγχου».*

Εκτός από αυτά που έχουν επισημανθεί, η αποτελεσματική λειτουργία των ανεξάρτητων αρχών υπόκειται και στο γεγονός: α) της υποχρέωσης τους για εφαρμογή των νόμων και β) της ιεραρχικής ελευθερίας.

Πιο αναλυτικά, οι ανεξάρτητες αρχές έχουν την υποχρέωση να διασφαλίζουν την εφαρμογή των νόμων στις διάφορες κρατικές υποθέσεις ή τις υποθέσεις κράτους – πολιτών. Η επιλογή των νόμων προς εφαρμογή στην εκάστοτε περίπτωση πρέπει να γίνεται με γνώμονα ότι αυτοί συνάδουν με τις διατάξεις του ελληνικού Συντάγματος. Όσον αφορά, όμως, το δεύτερο σκέλος, δηλαδή, την ιεραρχική ελευθερία, σε αυτό το σημείο ουσιαστικά τονίζεται η διοικητική αυτοτέλεια αυτών, με σκοπό την αποστασιοποίηση τους από τις κυβερνητικές και πολιτικές σκοπιμότητες, οι οποίες δύναται να επηρεάσουν αρνητικά τη δραστικότητα και την αμεροληψία τους. Η αποφυγή άλλωστε και η διαρκής μείωση της πολιτικοποίησης της δημόσιας διοίκησης αποτελεί προϋπόθεση για την βελτίωση της λειτουργίας και την ενίσχυση της αποδοτικότητάς της. (Spyropoulos & Fortsakis, 2009).

Ένα στοιχείο που πρέπει να τονιστεί σχετικά με τις Ανεξάρτητες Αρχές είναι ότι ενώ υπάρχει σημαντικός αριθμός Ανεξάρτητων Αρχών, μόνο πέντε έχουν κατοχυρωθεί από το Σύνταγμα. Αυτές είναι: *ο Συνήγορος του Πολίτη, η Αρχή Προστασίας Δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα, το Εθνικό Συμβούλιο Ραδιοτηλεόρασης, το Ανώτατο Συμβούλιο Επιλογής Προσωπικού και η Ανεξάρτητη Αρχή Διασφάλισης του Απορρήτου των Επικοινωνιών* (Χαχής, 2014).

Στη συνέχεια, πρόκειται να γίνει μια σύντομη αναφορά στις προαναφερθείσες Ανεξάρτητες Αρχές.

2.1. Ο Συνήγορος του Πολίτη

Ο Συνήγορος του Πολίτη ιδρύθηκε με τον Νόμο 2477/1997 (ΦΕΚ 59/Α/97) και έχει ως σκοπό του τη διαμεσολάβηση ανάμεσα στους πολίτες και τις δημόσιες υπηρεσίες προκειμένου να επιλυθούν τυχόν προβλήματα και διαφωνίες[3]. Ειδικότερα, ο Συνήγορος του Πολίτη προσπαθεί να διαφυλάξει τα δικαιώματα των ατόμων έναντι των αυθαιρεσιών των κρατικών μηχανισμών. Η επέμβαση του Συνηγόρου του Πολίτη[4] πραγματοποιείται ύστερα από την κατάθεση της έγγραφης αναφοράς του ενδιαφερόμενου με σκοπό την προσπάθεια επίλυσης του προβλήματος που έχει προκύψει (Παπάζογλου & Κομπορόζος, 2004).

Ο ενδιαφερόμενος μπορεί να καταθέτει μια έγγραφη αναφορά[5] στην Αρχή, όταν διαπιστώνεται κάποιο πρόβλημα, κάποια καθυστέρηση ή όταν υπάρχει υποψία κακοδιοίκησης σχετικά με την υπόθεση του που έχει αναλάβει να διεκπεραιώσει η σχετική δημόσια υπηρεσία. Στην διαδικτυακή ιστοσελίδα https://www.synigoros.gr, οι πολίτες μπορούν να βρουν την αναφορά σε ηλεκτρονική μορφή[6], με τις οδηγίες συμπλήρωσης. Τα βασικά κριτήρια που πρέπει να υφίστανται στην αναφορά είναι: να είναι έγγραφη, επώνυμη, υπογεγραμμένη, να έχει στοιχεία επικοινωνίας, να απευθύνεται στο συνήγορο του πολίτη, να προέρχεται από το άμεσα ενδιαφερόμενο.

Βέβαια, ο ρόλος της εν λόγω Ανεξάρτητης αρχής δεν περιορίζεται μόνο σε θέματα που σχετίζονται με την κακή διαχείριση από τη μεριά της ελληνικής δημόσιας διοίκησης, αλλά αντίθετα επεκτείνεται και σε θέματα που αφορούν την παροχή ίσων ευκαιριών ανάμεσα στα δύο φύλα, τη δραστηριοποίηση σε θέματα περιβαλλοντικού περιεχομένου π.χ. παραβίαση της περιβαλλοντικής νομοθεσίας και τη διασφάλιση των δικαιωμάτων των παιδιών. Επιπλέον, γίνεται μέριμνα για την διασφάλιση των κοινωνικών δικαιωμάτων των πολιτών. Τέτοια κοινωνικά δικαιώματα είναι η παροχή υγείας, πρόνοιας και κοινωνικής ασφάλισης (Συνήγορος του Πολίτη, 2017).

---

[3] Περισσότερες πληροφορίες σχετική με τον ΣΥ.Π. μπορεί κάποιος να ανατρέξει στον ιδρυτικό Νόμο 2477/1997, τον οποίο και μπορεί να ανατρέξει από την επίσημη ιστοσελίδα του ΣΥ.Π. https://www.synigoros.gr

[4] Βλέπε για περισσότερες πληροφορίες στον επίσημο δικτυακό τόπο https://www.synigoros.gr/?i=stp.el.fundlaw

[5] Παρατίθεται στο παράρτημα ένα έντυπο αναφοράς προς τον Συνήγορο του Πολίτη

[6] Βλ. ό.π.

Στα πλαίσια της διαδικασίας έρευνας ο συνήγορος το πολίτη μπορεί[7]:

- Να ζητήσει τη συνδρομή του Σώματος Επιθεωρητών Ελεγκτών Δημόσιας Διοίκησης (Σ.Ε.Ε.Δ.Δ.). Σύμφωνα με την ιστοσελίδα του Υπουργείου δικαιοσύνης, διαφάνεια, και ανθρωπίνων δικαιωμάτων το Σ.Ε.Ε.Δ.Δ. αποτελεί ένα όργανο ελέγχου της Δημόσιας Διοίκησης που οι στόχοι του είναι να εξασφαλίζει την εύρυθμη λειτουργία του, εντοπίζοντας φαινόμενα μη αποτελεσματικότητας, κακής διοίκησης, χαμηλή ποιότητα παροχής υπηρεσιών[8]. (Σώματος Επιθεωρητών Ελεγκτών Δημόσιας Διοίκησης 2017)
- Να ζητήσει πραγματογνώμονα και να κάνει αυτοψία.
- Να ζητήσει από τις δημόσιες υπηρεσίες πληροφορίες, νόμιμα έγγραφα, στοιχεία που αφορούν την υπόθεση.
- Να θέσει προθεσμία όπου οι υπηρεσίες θα πρέπει να τον ενημερώσουν για τις ενέργειές του.
- Να προβεί στην σύνταξη πορίσματος και στην γνωστοποίηση του στον καθαυτό αρμόδιο υπουργό.
- Στην ενημέρωση του ενδιαφερόμενου πολίτη για την πορεία της υπόθεσης.
- Στην διασφάλιση σύμφωνα με τον νόμο το απόρρητο των εγγράφων καθώς την εχεμύθεια και εμπιστευτικότητα στην όλη υπόθεση.
- Λειτουργός - υπάλληλος οποίος αρνείται να συνεργασθεί, παρακωλύει, αλλοιώνει την έρευνα ή δεν συμβάλει στην επίλυση του προβλήματος, μπορεί να τιμωρηθεί με φυλάκιση μέχρι δύο ετών.
- Ακόμη μπορεί να προβεί σε πειθαρχική δίωξη σε περίπτωση που διαπιστωθεί κατά την έρευνα κάποιας υπόθεσης παράνομη συμπεριφορά του υπαλλήλου ή διοικητικού μέλους της υπηρεσίας
- Όλες οι υπηρεσίες οφείλουν να ενημερώσουν το Συνήγορο του Πολίτη καθώς και να διευκολύνουν με κάθε τρόπο την έρευνα που διεξαγάγει (ΝΟΜΟΣ ΥΠ'ΑΡΙΘ. 2477/1997 - ΦΕΚ Α-59).

Σύμφωνα με το Ν 3094/2003 (ΦΕΚ Α΄ 10/22.01.2003) και άρθρο 5, για τη λειτουργία και στελέχωση της αρχής προβλέπονται 75 θέσεις ειδικών επιστημόνων και 50 θέσεις βοηθών επιστημόνων. Το έργο του Συνηγόρου του Πολίτη περατώνεται με την συνεργασία των «Βοηθών Συνηγόρων» οι οποίοι στελεχώνουν αντίστοιχους

[7] Για περισσότερες πληροφορίες μπορεί να ανατρέξετε στον επίσημο δικτυακό τόπο του Σώματος Επιθεωρητών Δημόσιας Διοίκησης http://www.seedd.gr/
[8] Βλ. ό.π.

τομείς δραστηριοτήτων όπως: δικαιώματα του ανθρώπου, κοινωνική προστασία, ποιότητα ζωής, σχέσεις κράτους – πολίτη, δικαιώματα του παιδιού, ισότητα των φύλων[9].

Αναλυτικότερα για τους τομείς δραστηριοτήτων[10]:

Δικαιώματα του ανθρώπου: στον τομέα αυτό συμπεριλαμβάνονται θέματα που αφορούν π.χ. τα ατομικά και πολιτικά δικαιώματα του ανθρώπου, τις θρησκευτικές του πεποιθήσεις, την εκπαίδευση, την έννομη προστασία, ζητήματα που αφορούν το πολιτικό άσυλο κ.ά.

Κοινωνική προστασία: αφορά ζητήματα που σχετίζονται με τα κοινωνικά δικαιώματα του πολίτη, αυτά μπορεί να είναι θέματα υγείας, πρόνοιας, κοινωνικής ασφάλειας, ζητήματα σχετικά με άτομα με αναπηρία, ηλικιωμένους κ.ά.

Ποιότητα ζωής: περιλαμβάνει θέματα που έχουν σχέση με το περιβάλλον. Ζητήματα που παραβιάζουν την περιβαλλοντική νομοθεσία, υποβαθμίζουν το φυσικό περιβάλλον, υπομονεύουν την ποιότητα ζωής των πολιτών σήμερα αλλά και για τις μελλοντικές γενιές. Ακόμη, περιλαμβάνονται και ζητήματα που αφορούν περιπτώσεις παραβίασης ζωνών περιβαλλοντικής προστασίας, προστασίας της πολιτιστικής κληρονομιάς του κράτους, δασικών εκτάσεων, παράκτιας ζώνης κ.ά.

Σχέσεις κράτους – πολίτη: αφορά θέματα τοπικής αυτοδιοίκησης, εργασίας και απασχόλησης στον δημόσιο/ιδιωτικό τομέα, βιομηχανίας, εμπορίου, ακόμη εστιάζει σε ζητήματα που αφορούν την ποιότητα των υπηρεσιών κ.ά.

Δικαιώματα του παιδιού: συγκεκριμένα ο τομέας αυτός περιλαμβάνει στην προστασία των δικαιωμάτων του παιδιού (από περιπτώσεις παραβιάσεων φυσικών ή νομικών προσώπων, δημόσιων υπηρεσιών κ.ά.).

Ίση μεταχείριση – ισότητα των φύλων: έχει να κάνει σχέση με την αντιμετώπιση των διακρίσεων και στην προάσπιση ίσως ευκαιριών για όλους ανεξαρτήτως φυλής, φύλου, θρησκευτικών ή πολιτικών ή σεξουαλικών ή άλλων πεποιθήσεων, χρώματος, καταγωγής κ.ά[11]. (Π.Δ. 273/1999).

---

[9] Για περισσότερες πληροφορίες βλέπε το νόμο 3094/2003 και συγκεκριμένα το άρθρο 5, Ειδικοί επιστήμονες, βοηθοί επιστήμονες, γραμματεία.

[10] Βλέπε στο Προεδρικό Διάταγμα Υπ' αριθμ 273, σχετικά με τον κανονισμό λειτουργία του Συνηγόρου του Πολίτη καθώς και τους τομείς δραστηριοτήτων. Μπορείτε επίσης για περισσότερες πληροφορίες και άρθρα σχετικά με τους τομείς δραστηριοτήτων να ανατρέξετε και στην επίσημη ιστοσελίδα του ΣΥ.Π.

[11] Μπορεί να ανατρέξει κανείς στο Προεδρικό Διάταγμα Υπ' αριθμ273, στον οποίο αναφέρει τον κανονισμό λειτουργία του Συνηγόρου του Πολίτη καθώς και τους τομείς δραστηριοτήτων.

Σύμφωνα με την ετήσια έκθεση του Συνηγόρου του Πολίτη 2016 κατά την περίοδο παροχής των υπηρεσιών από το 1998 έως 2016 έχει ήδη δεχθεί 207.614 αναφορές. Μέσα από τα παραπάνω στοιχεία, και ειδικά για την Ελλάδα που αποτελεί ένα σύγχρονο ευρωπαϊκό κράτος και ειδικότερα σε περιόδους ανθρωπιστικών κρίσεων (οικονομική ευπάθεια, ανεργία κ.ά.), ο πολίτης απευθύνεται στο Συνήγορο του Πολίτη, σε ένα θεσμικό όργανο για την παροχή των υπηρεσιών του που αφορούν την προστασία του. Με την προσφυγή σε αυτή την ανεξάρτητη αρχή, ο πολίτης δείχνει την εμπιστοσύνη του για τον διαμεσολαβητικό ρόλο που ο Συνήγορος του Πολίτη παρέχει, προκειμένου να επιλυθούν τα ζητήματά του που προκαλούνται από την συχνά ελλιπή και μη αποτελεσματική λειτουργία των δημόσιων φορέων και υπηρεσιών. Ο Συνήγορος διαπιστώνει τις αδυναμίες και ατέλειες του κρατικού μηχανισμού, παρεμβαίνει, εισηγείται και καταλήγει με ασφάλεια στη διατύπωση και εφαρμογή υλοποιήσιμων λύσεων[12].

2.2. Η Αρχή Προστασίας Δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα (Α.Π.Δ.Π.Χ.)

Η Αρχή Προστασίας Δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα[13] ως μια Ανεξάρτητη Αρχή αποσκοπεί στη διαφύλαξη και τη διαχείριση των προσωπικών δεδομένων των πολιτών. Πιο ειδικά, ο Νόμος 2472/1997 προστατεύει τα άτομα από την επεξεργασία των προσωπικών τους δεδομένων. Ο νόμος αυτός κατοχυρώνει στα άτομα το δικαίωμα:

- Της ενημέρωσης
- Της πρόσβασης και
- Το δικαίωμα της αντίρρησης[14] (Αρχή Προστασίας Δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα, 2017).

[12] Στην παρακάτω ηλεκτρονικό δικτυακό τόπο του Συνηγόρου του Πολίτη https://www.synigoros.gr/?i=stp.el.annreports, μπορείτε να ανατρέξετε στις ετήσιες εκθέσεις που έχουν εκδοθεί από το 1998 έως και το 2016.

[13] Μπορείτε να βρείτε περισσότερες πληροφορίες στον νόμο 2472/1977, προστασία του ατόμου από την Επεξεργασία Δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα με ενσωματωμένες τις τροποποιήσεις.

[14] Για περισσότερες πληροφορίες βλέπε τον επίσημο δικτυακό τόπο της Αρχής Προστασίας Δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα http://www.dpa.gr/

Η προστασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα θεωρείται ως ένα μείζον θέμα στις μέρες μας, το οποίο δεν περιορίζεται μόνο στα στενά όρια του κράτους. Η έκταση που έχει λάβει αυτό το ζήτημα είναι σημαντική. Αυτό καταφαίνεται και από το γεγονός ότι σε πολλά Ευρωπαϊκά Κείμενα όπως ο Χάρτης Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης και η Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης τονίζεται αυτή η ανάγκη για διασφάλιση των προσωπικών δεδομένων. Η ραγδαία αύξηση των νέων τεχνολογιών έχει καταστήσει τη μετάδοση των δεδομένων ως μια εύκολη διαδικασία, αφού ο καθένας είναι δυνατόν να έχει πρόσβαση στα προσωπικά στοιχεία του άλλου. Μέσα από την εφαρμογή της προστασίας των προσωπικών δεδομένων καθίσταται εφικτό τα άτομα ανά πάσα στιγμή να εντοπίζουν «ποιος» και «γιατί» έχει πρόσβαση στην επεξεργασία των δεδομένων τους (Οδηγία 2016/680 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, 2017).

Γενικά τα προσωπικά δεδομένα ή δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα[15] είναι καθετί πληροφορία η οποία προσδιορίζει ένα άτομο όπως το ονοματεπώνυμο του, η ηλικία του, η διεύθυνση κατοικίας τους, η οικονομική του κατάσταση (εύπορος, άπορος, περιουσιακά του στοιχεία), το μορφωτικό του επίπεδο (σπουδές, πανεπιστήμια), το επάγγελμα. Επιπρόσθετα υπάρχουν και τα ευαίσθητα προσωπικά δεδομένα που σχετίζονται με το εθνική προέλευση του ατόμου, τη φυλή, τις θρησκευτικές πεποιθήσεις και τις πολιτικές πεποιθήσεις. Μία από τις κυριότερες αποστολές της προαναφερθείσας Αρχής είναι η διαφύλαξη και προστασία της ιδιωτικής ζωής του ανθρώπου, και γενικότερα η προστασία του από κάθε παράνομη επεξεργασία των προσωπικών του δεδομένων. Με την έννοια επεξεργασία εννοείται η κάθε ενέργεια που αποσκοπεί στην συλλογή των δεδομένων χωρίς της συγκατάθεση του ατόμου, στην επεξεργασία τους, την αποστολή στοιχείων σε τρίτους, τη διατήρηση σε βάση δεδομένων εν αγνοία του υποκειμένου, χωρίς να έχει ενημερωθεί και να ζητηθεί, όπως προαναφέρθηκε, η συγκατάθεσή του. Στόχος την Αρχής είναι να συνδράμει εκεί όπου διαπιστώνεται η παραβίαση των δικαιωμάτων του ανθρώπου[16]. (Αρχή Προστασίας Δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα, 2017)

---

[15] Για περισσότερες πληροφορίες βλέπε www.dpa.gr
[16] Βλέπε ο.π.

Σύμφωνα με το νόμο 2472/1997 και άρθρο 5, βασική προϋπόθεση για την επεξεργασία των δεδομένων είναι το υποκείμενο δεδομένων να έχει δώσει τη συγκατάθεση του. Ακόμη για να τύχουν νόμιμης επεξεργασίας, θα πρέπει τα δεδομένα να συλλέγονται με νόμιμο τρόπο. Υπάρχουν φυσικά και εξαιρέσεις στη συλλογή δεδομένων χωρίς τη συγκατάθεση των ατόμων είτε για νομικούς λόγους είτε λόγω άσκησης δημόσιας εξουσίας[17]. Στο σημείο αυτό θα πρέπει να επισημανθεί ότι η Αρχή Προστασίας Δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα δεν έχει στην κατοχή της αρχεία προσωπικών δεδομένων του πολίτη. Ένα από τα κυριότερα πράγματα που μπορεί να κάνει ο πολίτης για την προστασία του είναι η συνεχής ενημέρωση του, η ευαισθητοποίησή του για τους ενδεχόμενους κινδύνους από την κοινοποίηση των στοιχείων του σε τρίτους ώστε να είναι απόλυτα σίγουρος όταν δίνει τη συγκατάθεσή του[18].

Σύμφωνα με την ετήσια έκθεση του 2016[19], οι αρμοδιότητες της αρχής μπορεί να είναι ρυθμιστικές, δηλαδή να εκδίδει οδηγίες προστασίας προσωπικών δεδομένων, να επικουρεί τα πρόσωπα που διατηρούν το αρχείο δεδομένων, να καταρτίζει κώδικα δεοντολογίας, να εξετάζει αιτήματα, να ελέγχει για την νομιμότητα που λαμβάνει η επεξεργασία των δεδομένων, να ασκεί έλεγχο, να υποδεικνύει τον τρόπο λειτουργίας αλλά και να συνεργάζεται και με άλλες αρχές. Και στις ελεγκτικές αρμοδιότητες όπου στο σημείο η αρχή λειτουργεί αυτεπάγγελτα ή κατόπιν καταγγελίας, εξετάζει υποθέσεις αιτημάτων που μπορεί να είναι από καταγγελίες, προσφυγές ή παράπονα σχετικά με την προστασία των δικαιωμάτων του ανθρώπου. Ακόμη έχει την δυνατότητα να διαβιβάζει τα δεδομένα σε χώρες εντός και εκτός ΕΕ για την αντιμετώπιση εξαιρετικής ανάγκης[20].

---

[17] Για περισσότερες πληροφορίες βλέπε το άρθρο 5 του νόμου 2472/1977 με θέμα «Προϋποθέσεις επεξεργασίας»

[18] Για περισσότερες πληροφορίες μπορείτε να ανατρέξετε στον νόμο 2472/1977 ο οποίος και είναι αναρτημένος στην παρακάτω ηλεκτρονική διεύθυνση http://www.dpa.gr/portal/page?_pageid=33,19052&_dad=portal&_schema=PORTAL σχετικά με την προστασία του ατόμου από την επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα.

[19] Στην παρακάτω ηλεκτρονικό δικτυακό τόπο της Αρχής Προστασίας Δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα http://www.dpa.gr/portal/page?_pageid=33,313056&_dad=portal&_schema=PORTAL, μπορείτε να ανατρέξετε στις ετήσιες εκθέσεις που έχουν εκδοθεί από το 1999 έως και το 2016.

[20] Βλ. ό.π.

2.3. Το Εθνικό Συμβούλιο Ραδιοτηλεόρασης (Ε.Σ.Ρ.)

Σύμφωνα με το Νόμο 2863/2000, το Εθνικό Συμβούλιο Ραδιοτηλεόρασης αναγνωρίζεται ως μια από τις πέντε Ανεξάρτητες Διοικητικές Αρχές, η οποία εδρεύει στην Αθήνα. Σύμφωνα με τον παραπάνω νόμο[21], οι αρμοδιότητες του Ε.Σ.Ρ. είναι ο έλεγχος της διαφάνειας του κράτους σε θέματα τηλεοπτικών και ραδιοφωνικών υπηρεσιών. Επίσης, κάποια από τα θέματα για τα οποία μεριμνεί, σχετίζονται με τη διασφάλιση της δημόσιας μετάδοσης των πληροφοριών υπό ίσους όρους, τον έλεγχο των προγραμμάτων μετάδοσης, τα οποία καλούνται να διασφαλίζουν και να τηρούν την αξιοπρέπεια της ανθρώπινης οντότητας και όχι να συμβάλλουν στη καταδυνάστευση της (προσβολή της δημοσίας αιδούς). Η σημαντικότητα της ύπαρξης του Εθνικού Συμβουλίου Ραδιοτηλεόρασης είναι η προσπάθεια του για διασφάλιση της πολυφωνίας και της αντικειμενικότητας των Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης (Μ.Μ.Ε.) (Εθνικό Συμβούλιο Ραδιοτηλεόρασης, 2017). Αυτό το στοιχείο κατοχυρώνεται και στο άρθρο 15 του Συντάγματος με βάση το οποίο τονίζεται ότι: *«διασφαλίζει την πολιτική και πολιτισμική πολυμέρεια και πολυφωνία στα μέσα μαζικής ενημέρωσης»* (ΦΕΚ 262 – 29/10/2000).

Ο άνθρωπος εξελίσσεται, το ίδιο και η τεχνολογία, με αποτέλεσμα να επιτρέπεται η παροχή διαφόρων οπτικοακουστικών υπηρεσιών με τη χρήση διαφορετικών μέσων μετάδοσης (μέσω δορυφόρου, ενσύρματα, ασύρματα) και στη λήψη των υπηρεσιών από διαφόρων ειδών συσκευές όπως (ηλεκτρονικό υπολογιστή, ηλεκτρονικές συσκευές, ταμπλέτα, κινητό τηλέφωνο, τηλεόραση) μείζον ρόλο διαδραματίζει το Ε.Σ.Ρ. όπου συμβάλει στην εξυπηρέτηση των πολιτών. Ακόμη διαμέσου της ιστοσελίδας www.esr.gr, δύναται η δυνατότητα στον πολίτη να ενημερωθεί, να λάβει πληροφορίες ως προς τον ρόλο του Ε.Σ.Ρ., τις αρμοδιότητες τους, εκθέσεις πεπραγμένων, εμφανίζονται οι προκηρύξεις – διακηρύξεις που έχουν εκδοθεί, διάφορα νέα, ανακοινώσεις, διαβουλεύσεις, νομοθεσίες κλπ. [22](Έκθεση πεπραγμένων για το έτος 2015).

[21] Για περισσότερες πληροφορίες μπορείτε να ανατρέξετε στον νόμο 2863/2000, Εθνικό Συμβούλιο Ραδιοτηλεόρασης και άλλες αρχές και όργανα του τομέα παροχή ραδιοτηλεοπτικών υπηρεσιών.

[22] Στον παρακάτω ηλεκτρονικό δικτυακό τόπο της Αρχής του Εθνικού Συμβουλίου Ραδιοτηλεόρασης http://www.esr.gr/ποιοί-είμαστε/εκθέσεις-πεπραγμένων/, μπορείτε να ανατρέξετε στις εκθέσεις πεπραγμένων που έχουν εκδοθεί από το 2001 έως και το 2015.

Στη συνέχεια βάσει του Νόμου 2328/1995, 2644/1998, 2863/2000 οι αρμοδιότητες του Ε.Σ.Ρ. καθορίζονται όπως παρακάτω[23]:

- Στον έλεγχο του περιεχομένου των ραδιοφωνικών και τηλεοπτικών εκπομπών που προβάλλονται στην τηλεόραση ως προς την αντικειμενικότητα της πληροφορίας, στην εξασφάλιση ποιοτικής στάθμης των προγραμμάτων, στο σεβασμό και προστασία της παιδικής ηλικίας.
- Στην κατάρτιση Κωδικών Δεοντολογίας ανάλογα με το περιεχόμενο. Ο λεγόμενος χαρακτηρισμός καταλληλότητας προγράμματος, όπου αντιστοιχεί ένα σύμβολο με διαφορετικό χρώμα και σχήμα και μπορεί να έχει την εξής μορφή: να είναι α) κατάλληλο για όλους, β) κατάλληλο, επιθυμητή η γονική συναίνεση, γ) κατάλληλο, απαραίτητη η γονική συναίνεση, δ) κατάλληλο για ανηλίκους άνω των 15 χρονών και ε) κατάλληλο μόνο για ενηλίκους. Για την προστασία του τηλεθεατή και κυρίως των ανηλίκων.
- Επιπρόσθετα μπορεί να χορηγήσει, ανανεώσει και ανακαλέσει τις άδειες λειτουργίας των ραδιοφωνικών ή τηλεοπτικών σταθμών σύμφωνα με τον προβλεπόμενο νόμο.
- Ακόμη απευθύνεται σε ιδιωτικούς ή δημόσιους φορείς με οδηγίες, συστάσεις ή ερωτήματα.
- Στον έλεγχο των δημόσιων ή ιδιωτικών ραδιοφωνικών και τηλεοπτικών σταθμών, στην ορθή λειτουργία και τήρηση των διατάξεων. Σε περίπτωση ατασθαλιών προβαίνει σε αντίστοιχες διοικητικές κυρώσεις.
- Διατηρεί μητρώο επιχειρήσεων, όπου και αποτελεί ένα εργαλείο αποτελεσματικής μεθόδου ομαδοποίησης διαφόρων και ποικίλων πληροφορίων τις εκάστοτε επιχείρησης που δραστηριοποιείται στον χώρο των Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης (Μ.Μ.Ε.).
- Διατυπώνει τη γνώμη του προς τον Υπουργό Εσωτερικό[24].

Ακόμη σύμφωνα με τον επίσημο διαδικτυακό τόπο του Εθνικού Συμβουλίου Ραδιοτηλεόρασης, για την σύνθεση, συγκρότηση και λειτουργία της Αρχής όπως διατυπώνεται στο νόμο 2863/2000, άρθρο 2[25], ο οποίος και τροποποιήθηκε με τον Νόμο 4357/2016 – ΦΕΚ 3/Α/19/1/2016, το Ε.Σ.Ρ. αποτελεί ένα εννεαμελές όργανο,

[23] Βλέπε ν. 2328/1995, 2644/1998, 2863/2000 σχετικά με τις αρμοδιότητες του Ε.Σ.Ρ.
[24] Για περισσότερες πληροφορίες βλέπε τον επίσημο δικτυακό τόπο του Ε.Σ.Ρ https://www.esr.gr
[25] Βλέπε ό.π. καθώς και στον δικτυακό τόπο wwwmedia.gov/gr/index/php/εποπτεια-των-μ-μ-ε/ηλεκτρονικα-μμε

όπου απαρτίζεται από τον Πρόεδρο, τον Αντιπρόεδρο και από 7 μέλη (πλήρους και αποκλειστικής απασχόλησης, όπου δεν δύναται να ασκούν δεύτερη επαγγελματική δραστηριότητα ή να έχουν κάποια άλλα καθήκοντα). Όπως και προβλέπεται στις θέσεις αυτές να οριστούν άτομα που ένα έχουν σχετική συνάφεια με το αντικείμενο, να διακρίνονται για την επιστημονική τους κατάρτιση, επαγγελματική εμπειρία, να έχουν κάποιο κύρος. Έπειτα ως προς την εσωτερική διοίκηση της δομής, απαρτίζεται από 4 τμήματα διοικούμενο από άρτια εκπαιδευμένο διοικητικά και επιστημονικό προσωπικό αποτελούμενο από 50 θέσεις. Εκ των οποίων οι 20 θέσεις είναι μόνιμου διοικητικού προσωπικού και οι 30 θέσεις ειδικού επιστημονικού προσωπικού.

Τμήματα όπως:

α) το Τμήμα Νομιμότητας και Χορήγησης Αδειών, όπως και προαναφέρθηκε στις αρμοδιότητες του Ε.Σ.Ρ., αντικείμενο του Τμήματος στη λήψη αποφάσεων για χορήγηση, ανανέωση και ανάκληση αδειών λειτουργίας των τηλεοπτικών και ραδιοφωνικών σταθμών σύμφωνα με το προβλεπόμενο νόμο. Ακόμη στον έλεγχο της τήρησης των όρων λειτουργίας της επιχείρησης σύμφωνα με την εκάστοτε ισχύουσα νομοθεσία.

β) το Τμήμα Ελέγχου Διαφάνεια, με κύρια λειτουργία την διατήρηση μητρώου επιχειρήσεων.

γ) το Τμήμα Ποιότητας Προγραμμάτων, με έργο την εποπτεία και έλεγχο της ποιότητας των προβαλλόμενων εκπομπών για την καταλληλότητα.

δ) το Τμήμα Διοικητικής Μέριμνας και Τεχνικής Υποστήριξης[26], με αντικείμενο στην τεχνική υποστήριξη του Ε.Σ.Ρ, κατάρτιση, έγκριση, εκτέλεσης και ελέγχου του προϋπολογισμού, στην προσπάθεια για την εύρυθμη λειτουργία της αρχής και στην παροχή της μισθολογικής κατάστασης των υπαλλήλων (Έκθεση πεπραγμένων για το έτος 2015)

Αναφορικά με τον άρθρο 101Α παραγράφου 3 του Συντάγματος 2008, το Ε.Σ.Ρ. ελέγχεται κατά την άσκηση των καθηκόντων του από τη Βουλή.

[26] Για περισσότερες πληροφορίες μπορείτε να ανατρέξετε στην έκθεση πεπραγμένων του Ε.Σ.Ρ. https://www.esr.gr/wp-content/uploads/EP2015.pdf

2.4. Ανώτατο Συμβούλιο Επιλογής Προσωπικού (Α.Σ.Ε.Π.)

Η ίδρυση του Ανώτατου Συμβουλίου Επιλογής Προσωπικού (Α.Σ.Ε.Π.) πραγματοποιήθηκε με τον Νόμο 2190 του 1994 και η επόπτευση του πραγματοποιείται από τον Υπουργό Προεδρίας της Κυβέρνησης. Το Α.Σ.Ε.Π[27]. είναι υπεύθυνο, ώστε η κάλυψη των δημοσίων θέσεων να γίνεται από προσωπικό που τηρεί τις απαιτούμενες προϋποθέσεις για την πλήρωση αυτών. Συνήθως, η επιλογή του προσωπικού γίνεται με την προκήρυξη διαγωνισμών, με σκοπό να υπάρχει η αντίστοιχη αξιοκρατία, διαφάνεια και νομιμότητα. Βέβαια, εκτός από την πρόσληψη και τον διορισμό των υπαλλήλων, καθήκον του είναι και η επέμβαση του σε περιπτώσεις παραβίασης των υφιστάμενων διατάξεων πρόσληψης και εργασίας (ΦΕΚ 28/Α'/3-3-1994).

Γενικά το Α.Σ.Ε.Π[28]. δεν υπόκειται σε έλεγχο και εποπτεία από τις διοικητικές αρχές ή από άλλα κυβερνητικά όργανα ενώ οι πράξεις του δεν υπόκεινται σε ιεραρχικό έλεγχο. Δίνεται η δυνατότητα μέσω διαφόρων διαγωνισμών στην κήρυξη θέσεων για πρόσληψη προσωπικού για ορισμένο, αόριστο χρόνο καθώς και στην μονιμοποίηση του. Για να προχωρήσει η προκήρυξη για τον διορισμό και πλήρωση των αναφερομένων θέσεων, βασική προϋπόθεση να υπάρχει η έγκριση του Υπουργικού Συμβουλίου του Πρωθυπουργού ή του εκάστοτε Υπουργού που αφορά το προσωπικό[29].

Γενικά οι κύριες αρμοδιότητες του Α.Σ.Ε.Π[30]. είναι μέσω πανελλήνιας προκήρυξης, να διοργανώνει ανοιχτούς διαγωνισμούς, στους οποίους αναφέρονται και τα προαπαιτούμενα προσόντα που πρέπει να διακατέχει ο εκάστοτε υποψήφιος, έπειτα ακολουθεί η διαδικασία επιλογής των υποψηφίων όπου και τους καλούν να υπογράψουν τις συμβάσεις. Σε περίπτωση μη επιθυμίας αποδοχής της θέσης, ακολουθεί ο αμέσως επόμενος επιλαχών. Η αξιολόγηση της διαδικασίας γίνεται με βάση τις δεξιότητες, τις γνώσεις (τίτλος σπουδών, ξένες γνώσεις, πιστοποίηση ηλεκτρονικών υπολογιστών κ.ά.), συνέντευξη και άλλοτε από κοινωνικά κριτήρια (κριτήριο ανεργίας, ευπαθής ομάδα, άτομα με ειδικές ανάγκες). Οι υποψήφιοι έχουν

[27] Βλέπε νόμο 2190/1990, Σύσταση ανεξάρτητης αρχής για την επιλογή προσωπικού και ρύθμιση θεμάτων διοίκησης.
[28] Για περισσότερες πληροφορίες βλέπε τον επίσημο δικτυακό τόπο του Ανώτατου Συμβουλίου Επιλογής Προσωπικού http://www.asep.gr
[29] Βλ. ό.π.
[30] Βλ. ό.π.

την δυνατότητα να δηλώσουν ανά σειρά προτίμησης, τις θέσεις για τις οποίες έχουν και τα ανάλογα προσόντα[31]. Ακόμη κατά τη διάρκεια της διαδικασίας των διαγωνισμού και επιλογή προσωπικού ως προς τον διορισμό, το Α.Σ.Ε.Π. είναι αρμόδιο για τη συγκρότηση επιτροπών με παροχή οδηγιών για την τήρηση των αρχών. Οπότε με βάσει τα κριτήρια που τέθηκαν και τους βαθμούς που συγκέντρωσαν οι υποψήφιοι τοποθετούνται σε πίνακες βαθμολογία με φθίνουσα σειρά. Παρόλα αυτά ο ρόλος του Α.Σ.Ε.Π. όπως προαναφέρθηκε προηγουμένως δεν περιορίζεται στη προκήρυξη του διαγωνισμού και επιλογή του προσωπικού. Παράλληλα έχει να απασχοληθεί με τις ενστάσεις και αιτήσεις θεραπείας που υποβάλλουν οι πολίτες. Οι κυριότεροι λόγοι που γίνονται οι ενστάσεις είναι διότι οι υποψήφιοι πιστεύουν ότι άδικα αποκλείστηκαν από τους προσωρινές πίνακες κατάταξης ή με βάσει τα κριτήρια δεν έχουν καταταχθεί στη σωστή σειρά. Το Α.Σ.Ε.Π καλείται να επανελέγξει τις ενστάσεις, να προβεί σε ενέργειες ερευνών και ελέγχων για τη διαπίστωση λαθών. Υπάρχουν περιπτώσεις που σε περίπτωση ο υποψήφιος δεν έχει δικαιωθεί από το Α.Σ.Ε.Π[32]. μπορεί να προσφύγει στα δικαστήρια. (Ανώτατο Συμβούλιο Επιλογής Προσωπικού, 2017).

Όσον αφορά την συγκρότηση του[33], απαρτίζεται από έντεκα μέλη εκ των οποίων ο Πρόεδρος, ο Αντιπρόεδρος και εννέα σύμβουλοι. Για τη θέση του συμβούλου η επιλογή γίνεται με απόφαση της Διάσκεψης των προέδρων της Βουλής των Ελλήνων ή μπορούν να αποτελέσουν άτομα αναγνωρισμένου κύρους, άτομα που έχεις διατελέσει ανώτεροι ή ανώτατοι κρατικοί λειτουργοί ή υπάλληλοι, καθηγητές Α.Ε.Ι., ανώτατα στελέχη δημόσιων οργανισμών ή επιχειρήσεων σύμφωνα με το άρθρο 14 του νόμου 2190/1994[34].

Όπως αναφέρεται και στην ετήσια έκθεση Α.Σ.Ε.Π. 2016, «*προβλέπονται δεκαοχτώ (18) θέσεις Ειδικευμένου προσωπικού», όπου είναι τοποθετημένοι σε τομείς με τα εξής παρακάτω* κύρια καθήκοντα[35]:

---

[31] Βλέπε ό.π.
[32] Βλέπε ό.π.
[33] Μπορείτε να ανατρέξετε στον Νόμος Υπ' αριθμ. 2190/1994 σχετικά με τη σύσταση ανεξάρτητης αρχής για την επιλογή προσωπικού και ρύθμιση θεμάτων διοίκησης.
[34] Βλέπε ό.π. άρθρο 14, έκταση εφαρμογής – τρόπος πρόσληψης.
[35] Στον παρακάτω ηλεκτρονικό δικτυακό τόπο του Ανώτατου Συμβουλίου Επιλογής Προσωπικού https://www.asep.gr/webcenter/faces/oracle/webcenter/page/scopedMD/s3eab32ab_c911_478a_8f8b_0ef74565e04d/PortalHome.jspx?_adf.ctrl-state=p1pihzs1a_5&_afrLoop=9482293186059137#!%40%2Foracle%2Fwebcenter%2Fpage%2FscopedMD%2Fs3eab32ab_c911_478a_8f8b_0ef74565e04d%2FPage80.jspx%40%3F_adf.ctrl-

- Συμβολή στην συγγραφή, επιμέλεια και έκδοση της Ετήσιας Έκθεσης Πεπραγμένων.
- Στην εκπροσώπηση της Αρχής σε εθνικές και διεθνείς συναντήσεις και στην υποβολή προτάσεων που αφορά το ανθρώπινο δυναμικό στο δημόσιο ή ιδιωτικό τομέα (π.χ. προτάσεις που να αφορούν στην αξιολόγησή τους, στην κατάρτιση, επιλογή προσωπικού, μισθολογική κλίμακα κ.ά.).
- Στον σχεδιασμό και στη διαχείριση διαφορών αναπτυξιακών προγραμμάτων ή χρηματοδοτούμενων έργων (λ.χ. ΕΣΠΑ).
- Στην εξυπηρέτηση των πολιτών (π..χ. στην πληροφόρηση των ενδιαφερόμενων για τη διαδικασία πρόσληψης αλλά και για το στάδιο στο οποίο βρίσκεται η εν λόγω διαδικασία, στην απάντηση διαφόρων ερωτημάτων που τους απασχολούν καθώς επίσης και για το στάδιο στο οποίο βρίσκεται η ένσταση τους κλπ)[36].

Χρειάζεται να εφιστήσουμε την προσοχή και λόγω της οικονομικής κρίσης ότι παρατηρείται το φαινόμενο ο αριθμός προσλήψεων να είναι μικρότερος από τον αριθμό αποχωρήσεων[37].

2.5. Αρχή Διασφάλισης του Απορρήτου των Επικοινωνιών

Σύμφωνα με το άρθρο 1 του Νόμου 3115/2003, πραγματοποιείται η σύσταση της Αρχής Διασφάλισης του Απορρήτου των Επικοινωνιών[38]. Ως έδρα της Αρχής διασφάλισης του απορρήτου των επικοινωνιών ορίζεται η Αθήνα. Ωστόσο, εκτός από τα κεντρικά γραφεία της στην Αθήνα, υπάρχει η δυνατότητα ίδρυσης γραφείων της και σε άλλες ελληνικές πόλεις ανάλογα με τις υφιστάμενες ανάγκες. Επίσης, ένα άλλο στοιχείο που τη διακρίνει είναι η διοικητική της αυτοτέλεια. Βέβαια, η διοικητική της αυτοτέλεια δε σημαίνει ότι δεν υφίσταται και τον απαιτούμενο κοινοβουλευτικό

---

state%3Dp1pihzs1a_5 μπορείτε να ανατρέξετε στις εκθέσεις πεπραγμένων που έχουν εκδοθεί από το 2002 έως και το 2016 καθώς και για την ανασκόπηση δεκαετίας από το 1994 έως το 2004

[36] Βλέπε στην ετήσια έκθεση Α.Σ.Ε.Π. 2016, περί των καθηκόντων και αρμοδιοτήτων των υπαλλήλων.

[37] Γίνεται αναφορά στην ετήσια έκθεση Α.Σ.Ε.Π.

[38] Βλέπει Νόμο υπ' αριθ. 3115 (ΦΕΚ Α' 47/27-2-2003) περί σύσταση Αρχής Διασφάλισης του Απορρήτου των Επικοινωνιών.

έλεγχο. Ο κοινοβουλευτικός της έλεγχος πραγματοποιείται κάθε φορά με βάση τον Κανονισμό της Βουλής [39](ΦΕΚ 47/Α/27-02-2003).

Όπως έχει προαναφερθεί ήδη σκοπός της ίδρυσης της εν λόγω ανεξάρτητης αρχής είναι η διαφύλαξη του απορρήτου των επικοινωνιών. Κάποιες από τις αρμοδιότητες της, ειδικότερα, είναι: ο έλεγχος στα αρχεία διάφορων φορέων, η κατάσχεση μέσων που άρουν τη διασφάλιση του απορρήτου των επικοινωνιών, η υπόδειξη συστάσεων με σκοπό να ληφθούν όλα τα απαραίτητα μέτρα διασφάλισης του απορρήτου, η εξέταση καταγγελιών σχετικές με την παραβίαση του απορρήτου των επικοινωνιών κ.ά. [40](ΦΕΚ 47/Α/27-02-2003).

Σε κάθε περίπτωση πρέπει να τονιστεί ότι δικαίωμα στη διατήρηση του απορρήτου έχουν νομικά και φυσικά πρόσωπα. Όλα τα άτομα έχουν το δικαίωμα απόρρητης επικοινωνίας χωρίς να γίνεται καμία εξαίρεση. Δηλαδή, με άλλα λόγια φορείς αυτού του δικαιώματος δεν είναι μόνο αυτοί που ζουν στην Ελλάδα και έχουν την ελληνική ιθαγένεια, αλλά αντίθετα όλοι είτε αυτοί είναι κάτοικοι εξωτερικού ή άλλης εθνικότητας (Φραντζέτης, 2004). Βέβαια, η άρση του απορρήτου των επικοινωνιών μπορεί να πραγματοποιηθεί μόνο κατ' εντολή των δικαστικών και εισαγγελικών αρχών.

Αναλυτικότερα για την επίτευξη των στόχων της η Α.Δ.Α.Ε., ακολουθεί τις παρακάτω αρμοδιότητες[41]:

- Η Αρχή μπορεί να διενεργήσει αυτεπάγγελτα ή κατόπιν καταγγελίας, σε ελέγχους υπηρεσιών που έχουν άμεσα ανταπόκριση με την επικοινωνία, όπως τα ταχυδρομεία, τράπεζες, επιχειρήσεις που έχουν σχέση με την τηλεπικοινωνία και ανταπόκριση. Να προβεί σε αντίστοιχους ελέγχους των υπηρεσιών και να λάβει τις σχετικές αποφάσεις είτε είναι θετικές ή αρνητικές με βάση τα πορίσματα και αποτελέσματα των ελέγχων που διενεργήθηκαν. Για υποθέσεις που αφορούν θέματα εθνικής ασφάλειας (π.χ. απόρρητα δεδομένα) επιβάλλεται ο έλεγχος των αρχείων να γίνεται με την αυτοπρόσωπη παρουσία και του προέδρου της Αρχής.

[39] Βλέπε ό.π.
[40] Για περισσότερες πληροφορίες μπορείτε να ανατρέξετε στην επίσημη ιστοσελίδα της Αρχής Διασφάλισης του Απορρήτου των Επικοινωνιών http://www.adae.gr
[41] Σχετικά με τις αρμοδιότητες της Α.Δ.Α.Ε., μπορείτε να βρείτε πληροφορίες στο Νόμο 3113/2003 και άρθρο 6, στην επίσημη της ιστοσελίδα και στην εκθέσεις πεπραγμένων της παραπάνω αρχής.

- Ακόμη λαμβάνει διάφορες πληροφορίες που έχουν συνάφεια με την αποστολή της, ως προς την επίτευξη του στόχου της.
- Μπορεί να καλέσει σε ακρόαση υπαλλήλους ή εκπροσώπους οργανισμών ή οποιαδήποτε άλλο πρόσωπο σύμφωνα με τους οποίους κρίνει ότι μπορούν να συμβάλλουν στο έργο της για την διεκπεραίωση της αποστολής της.
- Επιπρόσθετα εκεί όπου διαπιστωθεί ότι υπάρχουν μέσα που παραβιάζουν το απόρρητο, υποκλέπτουν δεδομένα, γίνεται χρήση παράνομων μέσω για την προσκόμιση δεδομένων. Η Α.Δ.Α.Ε. έχει κάθε δικαίωμα να προβεί στην κατάσχεση των μέσων, να προβεί στη δικαιοσύνη και στα αρμόδια δικαστήρια καθώς και μετά να προβεί στην ολοσχερής καταστροφή των μέσων.
- Ακόμη εξετάσεις παράπονα και καταγγελίες πολιτών αναφορικά με την προστασία των ανθρωπίνων δικαιωμάτων του όσον αφορά το απόρρητο.
- Έχει τη δυνατότητα να τηρεί αρχείο απόρρητης αλληλογραφίας.
- Οφείλει και βρίσκεται συνεχώς σε συνεργασία με διάφορα κράτη και οργανισμούς, για θέματα που αφορούν την Α.Δ.Α.Ε.
- Με τη λήξει του έτους, συντάσσει την ετήσια έκθεση πεπραγμένων, μέσα στην οποία αναφέρεται η Α.Δ.Α.Ε., στοιχεία επικοινωνίας, τον ρόλος της, τη σημασία της, το έργο της για όλη την χρονιά, τις αρμοδιότητες της Αρχής, στατιστικά στοιχεία υποθέσεων, καταγγελιών και λύσεις των προβλημάτων που αντιμετώπισε, αναφορά στο προσωπικό που απαρτίζεται καθώς και τις αδυναμίες που μπορεί να αντιμετώπισε ή και συνεχίζει να αντιμετωπίζει.
- Ως αρχή είναι εκείνη που θα προτείνει και θα υποδείξει τρόπους σύμφωνα με τους οποίους μπορεί ο πολίτης να διασφαλίσει και να προστατέψει τον εαυτό του. Να απαντήσει στα ερωτήματα και καταγγελίες των πολιτών που αφορούν τις ηλεκτρονικές επικοινωνίες, τις τηλεφωνικές επικοινωνίες, παραβιάσεις του απορρήτου, απορίες και προβλήματα (Αρχή Διασφάλισης του Απορρήτου των Επικοινωνιών, 2017[42]).

Σύμφωνα με την έκθεση πεπραγμένων 2016, το προσωπικό τη Α.Δ.Α.Ε. αριθμεί περί τα τριάντα έξι (36) άτομα ανθρώπινου δυναμικού τα οποία ασκούν τις προαναφερθέντες αρμοδιότητες της αρχής. Το ίδιο ισχύει όπως και τις προαναφερθείσες συνταγματικά κατοχυρωμένες αρχές, η Α.Δ.Α.Ε. καταβάλλει κάθε δυνατή προσπάθεια για την ασφάλεια και προστασία του πολίτη και κάθε χρόνο,

[42] Βλ. ό.π.

φτιάχνει ένα προγραμματισμό δράσεων και προγραμματίζει με τα θέματα που θα ασχοληθεί για την επόμενη χρονιά[43].

[43] Στον παρακάτω ηλεκτρονικό δικτυακό τόπο της Αρχής Διασφάλισης του Απορρήτου των Επικοινωνιών http://www.adae.gr/ektheseeis-pepragmenon/ μπορείτε να ανατρέξετε στις εκθέσεις πεπραγμένων που έχουν εκδοθεί από το 2004 έως και το 2016.

3. Η μη συνταγματικά κατοχυρωμένες Ανεξάρτητες Αρχές

Στην προηγούμενη ενότητα της παρούσας εργασίας πραγματοποιήθηκε μια εκτενής αναφορά σχετικά με τις συνταγματικά κατοχυρωμένες Ανεξάρτητες Αρχές που υφίστανται στον ελλαδικό χώρο. Βέβαια, εκτός από αυτές λειτουργούν και κάποιες επιπρόσθετες Αρχές, οι οποίες όμως δεν είναι συνταγματικά κατοχυρωμένες.

Τέτοια παραδείγματα μη συνταγματικά κατοχυρωμένων Ανεξάρτητων Αρχών είναι: η Επιτροπή (Προστασίας) Ανταγωνισμού, η Εθνική Επιτροπή Τηλεπικοινωνιών και Ταχυδρομείων, η Ρυθμιστική Αρχή Ενέργειας (ΡΑΕ), η Επιτροπή Εποπτείας και Ελέγχου Παιγνίων (ΕΕΕΠ), ο Συνήγορος του Καταναλωτή, η Εθνική Αρχή Ιατρικώς Υποβοηθούμενης Αναπαραγωγής, η Αρχή Διασφάλισης και Πιστοποίησης της Ποιότητας στην Ανώτατη Εκπαίδευση (ΑΔΙΠ), η Αρχή Καταπολέμησης της Νομιμοποίησης Εσόδων από Εγκληματικές Δραστηριότητες και της Χρηματοδότησης της Τρομοκρατίας και Ελέγχου των Δηλώσεων Περιουσιακής Κατάστασης, η Επιτροπή Διερεύνησης Ατυχημάτων και Ασφάλειας Πτήσεων, η Ανεξάρτητη Αρχή Δημοσίων Συμβάσεων, η Εθνική Αναλογιστική Αρχή (Ε.Α.Α.), το Εθνικό Συμβούλιο Δημόσιας Υγείας (Ε.ΣΥ.Δ.Υ.), το Σώμα Φορολογικών Διαιτητών (Σ.Φ.Δ.) και η Ελληνική Στατιστική Αρχή (ΕΛΣΤΑΤ)[44].

[44] Βλέπε περισσότερα στο http://www.odigostoupoliti.eu/mi-sintagmatika-katochiromenes-anexartites-diikitikes-arches-ada/

3.1. Η Επιτροπή (Προστασίας) Ανταγωνισμού

Η λειτουργία τους Επιτροπής (Προστασίας) Ανταγωνισμού[45] βασίζεται στην διοικητική και οικονομική αυτοτέλεια της. Η συγκεκριμένη Αρχή αποσκοπεί: α) στη διασφάλιση της αγοραστικής κίνησης μέσω μιας υγιούς ανάπτυξης και β) στην προστασία των συμφερόντων των καταναλωτών. Μέσα από την επίτευξη των παραπάνω στόχων επιχειρείται η αύξηση των επενδύσεων, της ανταγωνιστικότητας και της αποτελεσματικότητας των αγορών[46]. Η προσέλκυση του αγοραστικού ενδιαφέροντος δύναται να συμβεί μέσω της προσπάθειας για μείωση των τιμών και τη βελτίωση τους ποιότητας των παρεχόμενων αγαθών. Όσον φορά τη διοικητική και οικονομική αυτοτέλεια της εν λόγω αρχής, πραγματοποιήθηκε με τους νόμους 2296/95 και 2837/2000 αντίστοιχα[47] (Επιτροπή Ανταγωνισμού, 2018).

3.2. Η Εθνική Επιτροπή Τηλεπικοινωνιών και Ταχυδρομείων

Το 1992 με το νόμο 2075/1992 ιδρύθηκε για πρώτη φορά η Εθνική Επιτροπή Τηλεπικοινωνιών και Ταχυδρομείων[48]. Η Εθνική Επιτροπή Τηλεπικοινωνιών και Ταχυδρομείων έχει ως αρμοδιότητες[49] της την εποπτεία της οργάνωσης και της λειτουργίας των ταχυδρομικών και τηλεπικοινωνιακών υπηρεσιών. Πιο ειδικά, ελέγχει την εφαρμογή της ισχύουσας νομοθεσίας σχετικά με ζητήματα που εμπίπτουν στην κατηγορία των προαναφερθέντων υπηρεσιών, ενώ παράλληλα ο ρόλος της επεκτείνεται και σε θέματα που έχουν σχέση με το δικαίωμα χρήσης των ραδιοσυχνοτήτων (Εθνική Επιτροπή Τηλεπικοινωνιών και Ταχυδρομείων, 2018). Βέβαια, σε κάθε περίπτωση η συγκεκριμένη αρχή επιχειρεί να εξασφαλίσει στους καταναλωτές τα εξής στοιχεία[50]: αφενός παροχή καλύτερων υπηρεσιών και αφετέρου

[45] Για περισσότερες πληροφορίες βλέπε το νόμο 2837/2000 περί Ρύθμιση θεμάτων Ανταγωνισμού, Ρυθμιστικής Αρχής Ενέργειας. Τουρισμού και άλλες διατάξεις.
[46] Βλέπε περισσότερα στην επίσημη δικτυακή ιστοσελίδα της Επιτροπής Ανταγωνισμού https://www.epant.gr/
[47] Βλ. ό.π.
[48] Βλέπε τον νόμο 2075/1992 περί οργάνωση και λειτουργία τον τομέα των τηλεπικοινωνιών.
[49] Βλέπε περισσότερα στην επίσημη δικτυακή ιστοσελίδα της Εθνικής Επιτροπής Τηλεπικοινωνιών & Ταχυδρομειών http://www.eett.gr/
[50] Για περισσότερες πληροφορίες ανατρέξτε στη, διαδικτυακή σελίδα του Υπουργείου Υποδομών και μεταφορών http://www.yme.gr/

την προστασία των δικαιωμάτων του σε περιπτώσεις ασυμφωνίας τους με τις τηλεπικοινωνιακές επιχειρήσεις (Υπουργείο Υποδομών και Μεταφορών, 2018).

3.3. Η Ρυθμιστική Αρχή Ενέργειας (ΡΑΕ)

Η Ρυθμιστική Αρχή Ενέργειας (ΡΑΕ) ιδρύθηκε με το νόμο 2773/1999. Ο σκοπός της ίδρυσης της[51] ήταν η επόπτευση σχετικά με τα διάφορα ενεργειακά θέματα που προέκυψαν εκείνη την περίοδο. Αυτά τα ενεργειακά θέματα είχαν άμεση σχέση με την απελευθέρωση των αγορών της ηλεκτρικής ενέργειας και του φυσικού αερίου. Ενδεικτικά κάποιες από τις αρμοδιότητες της ΡΑΕ[52] είναι η προστασία των συμφερόντων των καταναλωτών, η χορήγηση ενεργειακών αδειών, η πιστοποίηση και η εποπτεία επιχειρήσεων που ασχολούνται με τους παραπάνω τομείς ενέργειας, η μέριμνα για τη λήψη μέτρων, ώστε να λειτουργούν ομαλά οι αγορές ενέργειας κ.ά. (Ρυθμιστική Αρχή Ενέργειας, 2018).

3.4. Η Επιτροπή Εποπτείας και Ελέγχου Παιγνίων

Η Επιτροπή Εποπτείας και Ελέγχου Παιγνίων[53] πρωτοεμφανίστηκε στον ελληνικό χώρο το 2004 έχοντας ως αρχικό της όνομα το «Επιτροπή Εποπτείας και Ελέγχου Τυχερών Παιχνιδιών». Όμως, με το νόμο 4038/2012, η συγκεκριμένη αρχή έλαβε τη σημερινή της επωνυμία. Όσον αφορά τη συγκεκριμένη Αρχή[54] πρέπει να τονιστεί ότι σκοπός αυτής είναι να ελέγχει και να ρυθμίζει τη διεξαγωγή των τυχερών παιχνιδιών, ώστε να διαφυλάσσει τα συμφέροντα των παικτών (π.χ. απόδοση των κερδών τους, νομιμότητα στη διεξαγωγή αυτών κ.ά.). Σε κάθε περίπτωση, βέβαια, επιχειρεί να εφαρμόσει το εκάστοτε νομοθετικό πλαίσιο, το οποίο αφορά την προστασία των ανηλίκων και των κοινωνικά ευάλωτων ομάδων (Επιτροπή Εποπτείας και Ελέγχου Παιγνίων, 2018).

[51] Ανατρέξτε στο νόμο 2773/1999
[52] Σχετικά με τις αρμοδιότητες για περισσότερες πληροφορίες μπορείτε να ανατρέξετε στην ιστοσελίδα της ΡΑΕ http://www.rae.gr
[53] Βλ. νόμο 4038/2012
[54] Για περισσότερες πληροφορίες https://www.gamingcommission.gov.gr/

3.5 Ο Συνήγορος του Καταναλωτή

Ο Συνήγορος του Καταναλωτή ιδρύθηκε ύστερα από τη ψήφιση του νόμου 3297/2004 και εποπτεύεται από το Υπουργείο Ανάπτυξης. Επίσης, ένα άλλο στοιχείο που πρέπει να επισημανθεί είναι ότι στον Συνήγορο του Καταναλωτή υπάγονται και οι Επιτροπές Φιλικού Διακανονισμού[55]. Ο ρόλος αυτής της αρχής είναι η προσπάθεια για ομαλή διεκπεραίωση και επίλυση των διαφορών που προκύπτουν ανάμεσα στους καταναλωτές και στους προμηθευτές[56]. Βέβαια, η αποτελεσματικότητα της εν λόγω αρχής καταφαίνεται από το γεγονός ότι επιχειρεί να επιλύσει τα αναδυόμενα προβλήματα έχοντας ως γνώμονα της τη διαφάνεια, τη δικαιοσύνη και την αμεροληψία (Συνήγορος του Καταναλωτή, 2018).

3.6. Εθνική Αρχή Ιατρικώς Υποβοηθούμενης Αναπαραγωγής

Η Εθνική Αρχή Ιατρικώς Υποβοηθούμενης Αναπαραγωγής μεριμνά για ζητήματα που σχετίζονται με την τεκνοποίηση. Πιο συγκεκριμένα, ενημερώνει και καθοδηγεί τα υποψήφια ζευγάρια σχετικά με τις υπηρεσίες της εξωσωματικής γονιμοποίησης. Εκτός από τα παραπάνω, ελέγχει και ορισμένες περιπτώσεις όπως είναι αυτές των παρένθετων μητέρων, χρήση γενετικού υλικού για τεκνοποίηση από κάποιον θανούντα κ.ά.. Σε κάθε περίπτωση πρέπει να τονιστεί ότι η ιατρικώς υποβοηθούμενη αναπαραγωγή συμμορφώνεται με βάση τα υπάρχοντα εθνικά και ευρωπαϊκά νομοθετικά κείμενα (ν. 3089/2002 . Εθνική Αρχή Ιατρικώς Υποβοηθούμενης Αναπαραγωγής, 2018).

[55] Για περισσότερες πληροφορίες βλέπε τον νόμο 3297/2004 «Συνήγορος του καταναλωτή»
[56] Γενικά για το ρόλο και τις αρμοδιότητες του Συνηγόρου του Καταναλωτή, μπορείτε να ανατρέξετε στη σελίδα http://www.synigoroskatanaloti.gr/index.html

3.7. Αρχή Διασφάλισης και Πιστοποίησης της Ποιότητας στην Ανώτατη Εκπαίδευση (ΑΔΙΠ)

Πριν από 12 χρόνια, συστάθηκε η Αρχή Διασφάλισης και Πιστοποίησης της Ποιότητας στην Ανώτατη Εκπαίδευση [57](ΑΔΙΠ), η οποία έχει ως ευθύνη της να εξασφαλίσει και να παρέχει στους φοιτητές την καλύτερη δυνατή ποιότητα στις σπουδές τους. Ακόμη, πρέπει να επισημανθεί ότι η συγκεκριμένη αρχή εποπτεύεται από το Υπουργείο Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων, με σκοπό να επιτελέσει με τον καλύτερο τρόπο το καθήκον τη[58]ς. Ένα τέτοιο καθήκον της είναι η επισήμανση των δεικτών της αποτελεσματικότητας των πανεπιστημίων, ύστερα από τη διεξαγωγή αξιολογικών διαδικασιών. Με βάση τα αποτελέσματα αυτά δίνονται και εκείνες οι κατευθυντήριες γραμμές, ώστε τα πανεπιστήμια να συνειδητοποιήσουν ποια σημεία στη λειτουργία τους χρειάζονται τροποποίηση (ΑΔΙΠ, 2018).

3.8. Αρχή Καταπολέμησης της Νομιμοποίησης Εσόδων από Εγκληματικές Δραστηριότητες και της Χρηματοδότησης της Τρομοκρατίας και Ελέγχου των Δηλώσεων Περιουσιακής Κατάστασης

Σύμφωνα με το ν. 3932/2011 η Αρχή Καταπολέμησης της Νομιμοποίησης Εσόδων από Εγκληματικές Δραστηριότητες και της Χρηματοδότησης της Τρομοκρατίας και Ελέγχου των Δηλώσεων Περιουσιακής Κατάστασης έχει ως αρμοδιότητα της την εφαρμογή ορισμένων μέτρων. Αυτά τα μέτρα[59] σχετίζονται με την προσπάθεια αποτροπής της νομιμοποίησης χρημάτων που προέρχονται από παράνομες δραστηριότητες[60]. Τέλος, η εν λόγω αρχή εξετάζει και επιβεβαιώνει αν τα στοιχεία της περιουσιακής κατάστασης που δηλώνονται από τους πολίτες είναι αληθή ή όχι.

[57] Βλέπε νομικό πλαίσιο, νόμο 4009,2011
[58] Ανατρέξτε για περισσότερες πληροφορίες στην σελίδα http://www.adip.gr/gr/index.php
[59] Για περισσότερες πληροφορίες http://www.hcmc.gr/el/mlaundering1
[60] Βλέπε νόμος 3691/2008 (Α΄ 166) καθώς και το νόμο 3932/2011.

3.9. Επιτροπή Διερεύνησης Ατυχημάτων και Ασφάλειας Πτήσεων

Η Επιτροπή Διερεύνησης Ατυχημάτων και Ασφάλειας Πτήσεων έχει ως αρμοδιότητα[61] της την διεξαγωγή ερευνών σχετικά με την αποσαφήνιση των αιτιών που συνέβαλαν ή ήταν δυνατό να συμβάλουν στην πρόκληση ενός αεροπορικού ατυχήματος. Η εν λόγω επιτροπή μπορεί να δώσει την εντολή έναρξης μιας έρευνας σε οποιαδήποτε χρονική στιγμή αυτή το κρίνει απαραίτητο. Βέβαια, η ερευνητική της δραστηριότητα δεν περιορίζεται μόνο σε θέματα που αφορούν τα επιβατικά αεροπλάνα, αλλά επεκτείνεται και σε περιπτώσεις όπως είναι τα ανεμόπτερα και τα μηχανοκίνητα ανεμόπτερα, τα αιωρόπτερα, τα μοτοαιωρόπτερα, τα αλεξίπτωτα και τα αερόστατα. Τέλος, η διαδικασία διερεύνησης[62] συντάσσεται με βάση το Παράρτημα 13 της Σύμβασης του Σικάγο και τον ν. 2912/01 (Επιτροπή Διερεύνησης Ατυχημάτων και Ασφάλειας Πτήσεων, 2018).

3.10. Ενιαία Ανεξάρτητη Αρχή Δημοσίων Συμβάσεων

Η Ενιαία Ανεξάρτητη Αρχή Δημοσίων Συμβάσεων και Κεντρικού Ηλεκτρονικού Μητρώου Δημοσίων Συμβάσεων έχει ως σκοπό[63] της τη διασφάλιση της διαφάνειας και της αποτελεσματικότητας των ενεργειών που αφορούν τις δημόσιες συμβάσεις. Όλες οι διαδικασίες των δημόσιων συμβάσεων θα πρέπει να συμμορφώνεται με βάση την ισχύουσα νομοθεσία τόσο σε εθνικό αλλά και διεθνές επίπεδο. Χαρακτηριστικό γνώρισμα[64] αυτής της αρχής είναι η οικονομική και διοικητική αυτονομία της χωρίς να εξαρτάται από κάποια άλλη αρχή ή κυβερνητική υπηρεσία (Ενιαία Ανεξάρτητη Αρχή Δημοσίων Συμβάσεων, 2018).

[61] Βλέπε για περισσότερες πληροφορίες στην ιστοσελίδα της ΕΔΑΑ https://www.aaiasb.gr/
[62] Βλέπε νόμος 2912/01 αρ. φύλλου 94
[63] Για περισσότερες πληροφορίες ανατρέξτε στους νόμους 4412/2016 και 4413/2016
[64] Για περισσότερες πληροφορίες βλέπει την επίσημη σελίδα της Ε.Α.Α.ΔΗ.ΣΥ. http://www.eaadhsy.gr/

3.11. Εθνική Αναλογιστική Αρχή

Σύμφωνα με το νόμο 3029/2002 και βάση του άρθρου 9 πραγματοποιείται η σύσταση του ανεξάρτητης διοικητικής αρχής με την ονομασία Εθνική Αναλογιστική αρχή (Α.Α.Ε.) με σκοπό[65] να παρακολουθεί τα ασφαλιστικά ταμεία και στη διατήρηση της αναλογιστικής ισορροπίας του συστήματος. Χαρακτηριστικά κυριότεροι στόχοι της παραπάνω αρχής είναι η οργάνωση, μελέτη και επεξεργασία των δεδομένων των ασφαλιστικών οργανισμών, διατύπωση και κατάθεση προτάσεων που αποσκοπεί στη βελτίωση της οικονομικής κατάστασης των φορέων. Σύμφωνα πάντοτε με τον ιδρυτικό νόμο οι η Εθνική Αναλογιστική Αρχή χαρακτηριστικό[66] της γνώρισμα είναι ότι αρχή είναι πλήρως διοικητικά ανεξάρτητη χωρίς να εξαρτάται από κάποια άλλη αρχή με αποστολή στη συνεργασία των οργανισμών κοινωνικής ασφάλισης.

3.12. Εθνικό Συμβούλιο Δημόσιας Υγείας (Ε.ΣΥ.Δ.Υ.)

Όπως αναφέρεται και στο νόμο 3172/2003, η ομαλή λειτουργία του τομέα της δημόσιας υγείας διαδραματίζει σημαντικό ρόλο στη διατήρηση της κοινωνικής συνοχής ενός τόπου[67]. Συνήθως, οι άνθρωποι οδηγούνται στον προσδιορισμό της αποτελεσματικότητάς της, χρησιμοποιώντας ως δείκτη το εξής γεγονός, δηλαδή, αν το ποσοστό του προσδόκιμου μέσου όρου ζωής των ατόμων έχει ανέβει ή αν έχει μειωθεί σε σύγκριση με τα περασμένα έτη (Harris, 2016).

Σύμφωνα με το Ε.ΣΥ.Δ.Υ[68]. δίνεται έμφαση στον τομέα της υγείας σχετικά με τη μείωση των προβλημάτων που παρουσιάζονται σε αυτόν τον τομέα, και ακόμη δίνεται ιδιαίτερη βαρύτητα στο οικονομικό κομμάτι. Κατά πόσο το κόστος παρέμβαση της επιφέρει τα αναμενόμενα αποτελέσματα κι αν στην τελική η αποδοτικότητα τους εξισορροπεί το μεγάλο κόστος υλοποίησης τους (Dawson & Slote Morris, 2009).

---

[65] Βλέπε νόμο 3029/2002
[66] Για περισσότερες πληροφορίες https://diavgeia.gov.gr/f/EAA
[67] Βλέπε νόμο 3172/2003 περί οργάνωση της δημόσιας υγείας.
[68] Για περισσότερες πληροφορίες βλέπε τον επίσημο δικτυακό τόπο του Ε.ΣΥ.Δ.Υ http://www.elinyae.gr/el/item_details.jsp?item_id=8544&cat_id=686

Αυτό συμβαίνει, γιατί τα τελευταία χρόνια οι δαπάνες που πραγματοποιούνται για τον τομέα της υγείας έχουν αυξηθεί[69]. Με την αύξηση του ποσοστού των οικονομικών πόρων που διατίθενται εκεί, εγείρεται το εξής ερώτημα: «Κατά πόσο τελικά αξιοποιούνται όλες αυτές οι δαπάνες για τη βελτίωση της δημόσιας υγείας»;[70]. Δυστυχώς, όμως, στην περίπτωση της Ελλάδας η οικονομική κρίση είχε αρνητικές συνέπειες και στο χώρο της υγείας. Πιο συγκεκριμένα, παρατηρείται ότι από το 2013 και έπειτα οι δαπάνες για τη δημόσια υγεία έχουν μειωθεί στο 3% (OECD, 2016).

3.13. Σώμα Φορολογικών Διαιτητών (Σ.Φ.Δ.)

Στην προσπάθεια του κράτους[71] για τη διόρθωση του φορολογικού συστήματος και στη δημιουργία ενός πλαισίου και για την αναδιάρθρωση των ελεγκτικών και φορολογικών υπηρεσιών στην σύλληψη και τιμωρία αυτών των οποίων και φοροδιαφεύγουν στο κομμάτι της Διαιτησίας, ιδρύεται σύμφωνα με το Νόμο 3943/2011 (ΦΕΚ Α'66/31.03.2011), το Σώμα Φορολογικών Διαιτητών (Σ.Φ.Δ), με έδρα την Αθήνα. Όπου και έργο της παραπάνω αρχής η άμεση προτεραιότητα αντιμετώπισης της φοροδιαφυγής στην διαιτητική επίλυση των διαφορών που προκύπτουν από τα έσοδα. Καθώς επίσης η φοροδιαφυγή[72] αποτελεί μείζον πρόβλημα για το και τον πολίτης αφού εντείνει το δημοσιονομικό πρόβλημα της χώρα και εμποδίζει την ίση αναδιανομή του εισοδήματος.

3.14. Ελληνική Στατιστική Αρχή (ΕΛ.ΣΤΑΤ.)

Η Ελληνική Στατιστική Αρχή ΕΛ.ΣΤΑΤ[73]. μεριμνά για ζητήματα που σχετίζονται με τα στατιστικά, Πιο συγκεκριμένα αποτελεί την εθνική στατιστική υπηρεσία της Ελλάδας η οποία και σε συνεργασία με άλλους φορείς όπως την Τράπεζα της Ελλάδος διαχειρίζονται τα επίσημα στατιστικά στοιχεία της χώρας.

[69] Βλέπε άρθρο 24 περί του Ε.ΣΥ.ΔΥ. http://www.opengov.gr/yyka/?p=1693
[70] Βλέπε πηγή: https://eclass.uoa.gr/modules/document/file.php/NURS154/Presentations%20%26amp%3B%20files%202012-13/Chapter%205%20Quality%20book.pdf
[71] Βλέπε άρθρο 31 του Νόμου 3943/2011 http://www.e-forosimv.gr/details.asp?ID=8169
[72] Βλέπε άρθρο 1 του Νόμου 3943/2011
[73] Βλέπε τον επίσημο τόπο της ΕΛ.ΣΤΑΤ. http://www.statistics.gr/

(Ελληνική Στατιστική Αρχή, 2018). Εκτός από τα παραπάνω όπως αναφέρεται και στην Ετήσια Έκθεση Στατιστικού Προγράμματος 2016, η ΕΛ.ΣΤΑΤ. ελέγχει και προχωρά σε έρευνες για την παραγωγή στατιστικών στοιχείων καθώς και συντονίζει όλες τις δραστηριότητες για την ανάπτυξη, παραγωγή και αποτύπωση των στατιστικών που αφορούν τη χώρα[74].

[74] Για περισσότερες πληροφορίες μπορείτε να ανατρέξετε στο νόμο 3832/2010 περί της Ελληνικής Στατιστικής Αρχής, Ελληνικού Στατιστικού Προγράμματος, Ελληνικού Στατιστικού Συστήματος κ.λ.π. https://www.statistics.gr/documents/20181/300673/StatLaw3832_GR_30072015.pdf/7987f96c-e2fa-475f-bfb6-21004d098d13

4. Συμπεράσματα

Λαμβάνοντας υπόψη όλα εκείνα τα στοιχεία που έχουν προαναφερθεί στις προηγούμενες ενότητες γίνεται εμφανής ο σημαντικός ρόλος της Ελληνικής Δημόσιας Διοίκησης στα κοινωνικά, οικονομικά και πολιτικά δρώμενα μιας χώρας. Δυστυχώς, όμως, τις τελευταίες δεκαετίες παρατηρείται ότι ο ρόλος της Δημόσιας Διοίκησης υπολείπεται σημαντικά από εκείνο που αναμένεται πρακτικά να είναι. Αυτοί οι περιορισμοί στην αποτελεσματικότητά της μπορούν να χαρακτηριστούν και ως αδυναμίες της. Ορισμένες από αυτές τις αδυναμίες της είναι η μη ορθή κατανομή των δημοσίων υπαλλήλων, η έντονη πολιτικοποίηση της, τα κρούσματα διαφθοράς κ.ά.

Επομένως, κρίνεται σκόπιμο να πραγματοποιηθεί μια αναδιοργάνωση στη δομή της υφιστάμενης μορφής οργάνωσης της Δημόσιας Διοίκησης, ώστε με τον τρόπο αυτό να εξαλειφθούν εκείνα τα στοιχεία που εμποδίζουν στην υλοποίηση εκείνων των αποφάσεων που προάγουν τα κοινωνικό συμφέρον μιας χώρας. Σημαντικό στοιχείο όμως, για να επιτευχθεί κάτι τέτοιο, είναι να αναδειχθούν άτομα με πολιτικό ζήλο, ενδιαφέρον και επιθυμία να διοχετεύσουν την ενέργεια τους με σκοπό να έλθει η επιθυμητή αλλαγή στην οργάνωση (Guy Peters & Pierre, 2007)

Η συγκρότηση και η λειτουργία των ανεξάρτητων αρχών κρίνεται ως ένα ζήτημα υψίστης σημασίας. Η παρουσία τους στο ελληνικό πολιτικό και διοικητικό προσκήνιο θέτει ως στόχο τους την αλλαγή των «κακώς κειμένων» της δημόσιας διοίκησης. Η αλλαγή των «κακώς κειμένων» μπορεί να συμβάλλει στη διαμόρφωση της δημόσιας διοικητικής μηχανής ως μιας μηχανής, που έχει ως πυλώνες της την αποτελεσματικότητα, τη διαφάνεια και τη νομιμότητα, η οποία βέβαια νομιμότητα εξασφαλίζεται από το διαχωρισμό των Ανεξάρτητων Αρχών από την κυβερνητική εξουσία (Endicott, 2015).

Σε καμία περίπτωση, όμως, δεν θα ήταν ορθό να ειπωθεί ότι η παρουσία των Ανεξάρτητων Αρχών δύναται να αντικαταστήσει το ρόλο της Δημόσιας Διοίκησης. Οι Ανεξάρτητες Αρχές σε σχέση με τη δημόσια Διοίκηση, μπορούν να λειτουργήσουν ως ένας βοηθητικός και συμπληρωματικός παράγοντας, με κύριο σκοπό την προαγωγή του δημόσιου συμφέροντος (Παναγιωτόπουλος, 2009).

Θα πρέπει επίσης να αναφερθεί ότι σε καμία περίπτωση η ύπαρξη και μόνο των παραπάνω Ανεξάρτητων Αρχών δεν εξασφαλίζει την ορθή λειτουργία των

Δημοσίων Υπηρεσιών ούτε και δύναται να διορθώσει όλες τις παθογένειες της Δημόσιας Διοίκησης. Για τη βελτίωση της παροχής των υπηρεσιών προς τους πολίτες από τους φορείς της Δημόσιας Διοίκησης, την καταπολέμηση των φαινομένων κακοδιοίκησης και της διαφθοράς, την επίτευξη αποτελεσματικότερης λειτουργίας και αποδοτικότητας, απαιτούνται ασφαλώς και άλλες παρεμβάσεις.

Η επέκταση της ηλεκτρονικής διακυβέρνησης, η κωδικοποίηση της νομοθεσίας, η εξασφάλιση κονδυλίων για τη διοργάνωση περισσότερων προγραμμάτων επιμόρφωσης του προσωπικού των δημοσίων υπηρεσιών, η εφαρμογή ενός αξιόπιστου συστήματος αξιολόγησης, η δημιουργία μηχανισμών απορρόφησης κονδυλίων και η απλοποίηση των διαδικασιών αποτελούν κάποιες προτάσεις που συνδυαστικά με τη λειτουργία των Ανεξάρτητων Αρχών θα μπορούσαν να συμβάλλουν ουσιαστικά στη βελτίωση της εικόνας της Δημόσιας Διοίκησης, να ενισχύσουν την εμπιστοσύνη και την ασφάλεια των πολιτών και να βοηθήσουν στη βελτίωση του οικονομικού περιβάλλοντος και της ποιότητας ζωής των πολιτών της χώρας.

Βιβλιογραφικές Αναφορές

Dawson, S. & Slote Morris, Z. (2009). *Future public health: Burdens, challenges and opportunities.* New York: Palgrave Macmillan. Ανακτήθηκε στις 08 – 01 – 2018 από https://books.google.gr/books?id=mwOHDAAAQBAJ&pg=PA250&dq=public+administration+evaluating+public+intervention&hl=el&sa=X&redir_esc=y#v=onepage&q=evaluating%20interventios&f=false

Edicott, T. (2015*). Administrative law*. United Kingdom: Oxford University Press.

Guy Peters, B. (2014). *The politics of bureaucracy: An introduction to comparative public.* London & New York: Routledge. Ανακτήθηκε στις 21 – 11 – 2017 από https://books.google.gr/books?id=gdyvAwAAQBAJ&printsec=frontcover&dq=guy+peters+public+administration&hl=el&sa=X&redir_esc=y#v=onepage&q=guy%20peters%20public%20administration&f=false

Guy Peters, B., & Pierre, J. (2007). *Handbook of public administration: Concise paperback edition.* Singapore, Los Angeles, London, New Delhi: SAGE Publications. Ανακτήθηκε στις 21 – 11 – 2017 από https://books.google.gr/books?id=NJvR62B-DIIC&printsec=frontcover&dq=public+administration&hl=el&sa=X&redir_esc=y#v=onepage&q=problems&f=false

Harris, M. (2016). *Evaluating public and community health programs*. USA: Jossey – Bass. Ανακτήθηκε στις 08 – 01 – 2018 από https://books.google.gr/books?id=KQpPDQAAQBAJ&pg=PA144&dq=public+administration+evaluating+public+intervention&hl=el&sa=X&redir_esc=y#v=onepage&q=public%20administration%20evaluating%20public%20intervention&f=false

Heady, F. (2001). Public administration: A comparative perspective. New York: Marcel Dekker. Ανακτήθηκε στις 21 – – 2017 από https://books.google.gr/books?id=8wpmwuNVKIUC&printsec=frontcover&dq=public+administration&hl=el&sa=X&redir_esc=y#v=onepage&q=public%20administration&f=false.

Henry, N. (2014). *Public administration and public affairs.* New York: Routledge. Ανακτήθηκε στις 12 – 11 – 2017 από

https://books.google.gr/books?id=qPYoCgAAQBAJ&printsec=frontcover&dq=public+administration+affairs&hl=el&sa=X&redir_esc=y#v=snippet&q=corraption&f=false

Khan, H. (2008). *An introduction to public administration*. USA: University Press of America. Ανακτήθηκε στις 13 – 11 – 2017 από https://books.google.gr/books?id=-U5aMmzyIyQC&printsec=frontcover&dq=khan+2008+public+administration&hl=el&sa=X&ved=0ahUKEwir0pT5zOzTAhXK8RQKHVT3C6YQ6AEIITAA#v=onepage&q=khan%202008%20public%20administration&f=false

Matte, R. (2017). Bureaucratic structures and organizational performance: A comparative study of Kampala capital city authority and national planning authority. *Journal of Public Administration and Policy, 9*(1), 1 – 16. DOI: 10.5897/JPAPR2016.0377.

Meier, K. & O'Toole, J. (2006). *Bureaucracy in a Democratic State: A Governance Perspective.* Baltimore: The Johns Hopkins University Press.

Marume, S. (2016). Meaning of Public Administration. *Journal of Research in Humanities and Social Science, 4*(6),15-20. Ανακτήθηκε στις 25 – 11 – 2017 από http://www.questjournals.org/jrhss/papers/vol4-issue6/D461520.pdf.

Mouzellis, N. (2002). *Organization and Bureaucracy: An Analysis of Modern Theories.* London: Routledge.

OECD, (2016). Health policy in Greece. *OECD Health Policy Overview*. Ανακτήθηκε στις 08 – 01 – 2018 από http://www.oecd.org/health/health-systems/Health-Policy-in-Greece-January-2016.pdf

Pruthi, R. (2005). Theory of public administration. Delhi: Discovery publishing house. Ανακτήθηκε στις 25 – 11 – 2017 από https://books.google.gr/books?id=gK3Inhre6hQC&pg=PA11&hl=el&source=gbs_toc_r&cad=3#v=onepage&q&f=false

Sharfitz, J., Russell, E., Borich, C., & Hyde, A. (2016). *Introducing public administrati*on. New York: Routledge. Ανακτήθηκε στις 12 – 11 – 2017 από https://books.google.gr/books?id=wtdRDQAAQBAJ&printsec=frontcover&dq=introducing+in+public+administration&hl=el&sa=X&redir_esc=y#v=onepage&q=disfuctions&f=false

Sharma, U., & Sharma, S. (2002). *Public administration*. Delhi: Atlantic Publishers and Distributors. Ανακτήθηκε στις 13 – 11 – 2017 από

https://books.google.gr/books?id=7Xy_3R9nFDIC&pg=PA19&dq=sharma+public+administration&hl=el&sa=X&redir_esc=y#v=onepage&q=sharma%20public%20administration&f=false

Spyropoulos, P. & Fortsakis, T. (2009). *Constitutional Law in Greece*. Athens: Ant. N. Sakkoulas.

Vigoda – Gadot, E. (2002). *Public administration: An interdisciplinary critical analysis.* New York: Marcel Dekker. Ανακτήθηκε στις 25 – 11 – 2017 από https://books.google.gr/books?id=ljLv8qQc5kwC&printsec=frontcover&dq=vigoda+-+gadot&hl=el&sa=X&ved=0ahUKEwjOwrKnzuzTAhVGUBQKHdM7BJEQ6AEIWDAH#v=onepage&q=vigoda%20-%20gadot&f=false

Αρχή Διασφάλισης και Πιστοποίησης της Ποιότητας στην Ανώτατη Εκπαίδευση, (2018). *ΑΔΙΠ.* Ανακτήθηκε από http://www.adip.gr/gr/index.php.

Αρχή Προστασίας Δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα, (2017, Δεκέμβριος). *Ο νόμος 2472/1997 & τα δικαιώματα των πολιτών.* Ανακτήθηκε από http://www.dpa.gr/portal/page?_pageid=33,19005&_dad=portal&_schema=PORTAL

Δουράνος, Γ. (2012). Ο εκσυγχρονισμός της Δημόσιας Διοίκησης. Οι πυλώνες που γενικά στηρίζουν και διασφαλίζουν ένα λειτουργικό και αποδοτικό – εκσυγχρονιστικό πλαίσιο. Πανεπιστήμιο Πειραιώς, (Αδημοσίευτη μεταπτυχιακή εργασία). Πειραιάς. Ανακτήθηκε στις 17 – 11 – 2017 από http://dione.lib.unipi.gr/xmlui/bitstream/handle/unipi/4874/Douranos.pdf?sequence=2.

Δρούλια, Θ. & Πολίτης, Θ. (2008). *Δημόσια διοίκηση και στελέχη εκπαίδευσης*. Αθήνα: Παιδαγωγικό Ινστιτούτο.

Εθνική Αρχή Ιατρικώς Υποβοηθούμενης Αναπαραγωγής. (2017, Δεκέμβριος). *Εθνική Αρχή Ιατρικώς Υποβοηθούμενης Αναπαραγωγής*. Ανακτήθηκε από http://eaiya.gov.gr.

Εθνική Επιτροπή Τηλεπικοινωνιών και Ταχυδρομείων. (2017, Δεκέμβριος). Η ΕΕΤΤ. Ανακτήθηκε από http://www.eett.gr.

Εθνικό Συμβούλιο Ραδιοτηλεόρασης, (2017, Νοέμβριος). *Ε.Σ.Ρ*. Ανακτήθηκε από http://www.esr.gr/arxeion-xml/pages/esr/esrSite/get-index

Εθνικό Συμβούλιο Δημόσιας Υγείας, (2018, Ιανουάριος). *Ε.ΣΥ.Δ.Υ*. Ανακτήθηκε από http://www.elinyae.gr/el/item_details.jsp?item_id=8544&cat_id=686

Έκθεση Πεπραγμένων Εθνικού Συμβουλίου Ραδιοτηλεόρασης 2015 (2017, Δεκέμβριος). Ανακτήθηκε από https://www.esr.gr/wp-content/uploads/EP2015.pdf

Ελληνική Στατιστική Αρχή. (2018, Ιανουάριος. Ανακτήθηκε από http://www.statistics.gr/

Ενιαία Ανεξάρτητη Αρχή Δημοσίων Συμβάσεων. (2017, Δεκέμβριος). *Σύσταση ΕΑΑΔΗΣΥ-Ν.4013/2011 (με τροποποιήσεις).* Ανακτήθηκε από http://www.eaadhsy.gr/index.php/category-articles-eaadhsy/18-c-nomiko-arxis/19-n-4013-2011?showall=&start=1.

Επιτροπή Ανταγωνισμού. (2018, Ιανουάριος). *Αποστολή και αρμοδιότητες*. Ανακτήθηκε από https://www.epant.gr/about.

Επιτροπή Διερεύνησης Ατυχημάτων και Ασφάλειας Πτήσεων. (2018, Ιανουάριος). *Επιτροπή Διερεύνησης Ατυχημάτων και Ασφάλειας Πτήσεων.* Ανακτήθηκε από https://www.aaiasb.gr/el/aboutedaap/2010-11-06-19-50-28.html.

Επιτροπή Εποπτείας και Ελέγχου Παιγνίων. (2018, Ιανουάριος). *ΕΕΕΠ.* Ανακτήθηκε από https://www.gamingcommission.gov.gr/index.php/taytotita/armodiotites.

Ετήσια Έκθεση Αρχής Αξιολόγησης Στατιστικού Προγράμματος 2016 (2018, Ιανουάριος). Ανακτήθηκε από http://www.statistics.gr/documents/20181/301364/ELSTAT_Evaluation_Report_AN_2016_gr.pdf/0405b9c8-1b20-4f24-b6e6-b026b0237036

Ετήσια Έκθεση Αρχής Προστασίας Δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα 2016 (2017, Δεκέμβριος). Ανακτήθηκε από http://www.dpa.gr/pls/portal/docs/PAGE/APDPX/ANNUAL_REPORTS/FILES/ANNUAL%202016%20V3.0%20WEB%20VIEW.PDF

Ετήσια Έκθεση Συνηγόρου του Πολίτη 2016 (2017, Δεκέμβριος). Ανακτήθηκε από https://www.synigoros.gr/resources/ee2016-00-stp.pdf

Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο & Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, (2017, Νοέμβριος). *Οδηγία 2016/680 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβούλιου της 27ης Απριλίου 2016.* Ανακτήθηκε από http://www.dataprotection.gov.cy/dataprotection/dataprotection.nsf/All/50661592C7504EC9C2257FF0002E7097/$file/Directive%202016-680%20el.pdf?OpenElement

Εφημερίδα της Κυβέρνησης, (2002). *Νόμος Υπ' αριθμ. 3089: Ιατρική Υποβοήθηση στην Ανθρώπινη Αναπαραγωγή*. Ανακτήθηκε από http://eaiya.gov.gr/wp-content/uploads/2015/03/3089_2002.pdf.

Εφημερίδα της Κυβέρνησης, (2011). *Νόμος Υπ' αριθμ. 3932: Αρχή Καταπολέμησης της Νομιμοποίησης Εσόδων από Εγκληματικές Δραστηριότητες και της Χρηματοδότησης της Τρομοκρατίας και Ελέγχου των Δηλώσεων Περιουσιακής Κατάστασης*. Ανακτήθηκε από http://www.ministryofjustice.gr/site/LinkClick.aspx?fileticket=w6GrypQf4os%3D&tabid=132

Καρατζόγλου, Α. (2010). *Τοπικές δομές χωρών - μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Αναπτυξιακές δομές*. Εθνική σχολή δημόσιας διοίκησης και αυτοδιοίκησης, (Αδημοσίευτη Εργασία). Αθήνα. Ανακτήθηκε από http://www.ekdd.gr/ekdda/files/ergasies_esta/T3/028/10209.pdf

Λαμπρινόπουλος, Α. (2006). *Οι προβλεπόμενες από το Σύνταγμα Ανεξάρτητες Αρχές και η Ανεξάρτητη Αρχή Διασφάλισης του Απορρήτου των Επικοινωνιών (Κίνδυνοι από τη μη Ύπαρξη Πλήρους Θεσμικού Πλαισίου*. Αθήνα. Ανακτήθηκε από http://www.adae.gr/fileadmin/docs/events/Lamprinopoulos1.pdf

Λεονάρδου, Τ. (χ.χ.). *Ηγεσία και έλεγχος: Η συμβολή της ηγετικής συμπεριφοράς στην αλλαγή οργανωσιακής κουλτούρας*. Εθνική σχολή δημόσιας διοίκησης και αυτοδιοίκησης, (Αδημοσίευτη Εργασία). Αθήνα. Ανακτήθηκε από http://www.ekdd.gr/ekdda/files/ergasies_esdd/15/2/751.pdf

Νόμος 3029/2002 - Μεταρρύθμιση Συστήματος Κοινωνικής Ασφάλισης

Παπαδοπούλου, Λ. (2007). Αυτοδιοικητικές τάσεις στην Ευρωπαϊκή Ένωση: Μια Συγκριτική Επισκόπηση. *Διεθνής και Ευρωπαϊκή Πολιτική, 4*(1), 1 – 9. Ανακτήθηκε στις 27 – 11 – 2017 από http://law-constitution.web.auth.gr/lina/files/19.2007_topiki_autodioikisi_Papadopoulou.pdf

Παναγιωτόπουλος, Χ. (2009). *Ανεξάρτητες Αρχές*. Εθνικό και Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο, (Αδημοσίευτη Πτυχιακή Εργασία). Αθήνα. Ανακτήθηκε από http://eclass.uoa.gr

Παπάζογλου, Α. & Κομπορόζος, Ι.Χ. (2004). *Η εκτίμηση της λειτουργία της Τοπικής Αυτοδιοίκησης από εκθέσεις του Συνηγόρου του Πολίτη την τριετία 2000 – 2003*. Ανώτατο Τεχνολογικό Εκπαιδευτικό Ίδρυμα, (Αδημοσίευτη Πτυχιακή Εργασία). Καλαμάτα.

Πεσκετζή, Κ. (2004). *Ανεξάρτητες Διοικητικές Αρχές*. Εθνικό και Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο, (Αδημοσίευτη Πτυχιακή Εργασία). Αθήνα. Ανακτήθηκε από http://eclass.uoa.gr/modules/document/file.php

Προεδρικό Διάταγμα, 273, ΦΕΚ Α'229/03/11/1999, Εφημερίς Ελληνικής Κυβερνήσεως της Ελληνικής Δημοκρατίας.

Προεδρικό Διάταγμα, 2190, ΦΕΚ 28/Α'/3-3-1994, Εφημερίς Ελληνικής Κυβερνήσεως της Ελληνικής Δημοκρατίας.

Προεδρικό Διάταγμα, 2863, ΦΕΚ 262 – 29/10/2000, Εφημερίς Ελληνικής Κυβερνήσεως της Ελληνικής Δημοκρατίας.

Προεδρικό Διάταγμα, 3115, ΦΕΚ 47/Α/27-02-2003, Εφημερίς Ελληνικής Κυβερνήσεως της Ελληνικής Δημοκρατίας.

Ρυθμιστική Αρχή Ενέργειας. (2018, Ιανουάριος). *Η Ρυθμιστική Αρχή Ενέργειας*. Ανακτήθηκε από http://www.rae.gr/site/categories_new/about_rae/intro.csp.

Σβέρκου, Α. (2007). *Πολιτικές για τη βελτίωση της οργάνωσης, λειτουργίας και στελέχωσης της δημόσιας διοίκησης*. Εθνική σχολή δημόσιας διοίκησης και αυτοδιοίκησης, (Αδημοσίευτη Εργασία). Αθήνα. Ανακτήθηκε από http://www.ekdd.gr/ekdda/files/ergasies_esdd/18/2/1219.pdf.

Συνήγορος του Καταναλωτή. (2017, Δεκέμβριος). *Συνήγορος του Καταναλωτή: Ανεξάρτητη Αρχή*. Ανακτήθηκε από http://www.synigoroskatanaloti.gr/docs/stk_info.pdf.

Συνήγορος του Πολίτη, (2017, Νοέμβριος). *Συνήγορος του Πολίτη – Ανεξάρτητη Αρχή*. Ανακτήθηκε από http://www.synigoros.gr/?i=human-rights.el

Σύνταγμα της Ελλάδος 2008. Ανακτήθηκε από http://www.hellenicparliament.gr/UserFiles/8c3e9046-78fb-48f4-bd82-bbba28ca1ef5/SYNTAGMA.pdf

Σώμα Επιθεωρητών Ελεγκτών Δημόσιας Διοίκησης. (2017, Δεκέμβριος). Ανακτήθηκε από http://www.seedd.gr/

Σώμα Φορολογικών Διαιτητών. (2018, Ιανουάριος). Ανακτήθηκε από http://www.e-forosimv.gr/details.asp?ID=8169

Τσακαλάκης, Ι.Η., (2013). *Η εισαγωγή των μεθόδων new public στη δημόσια διοίκηση*. Πανεπιστήμιο Πειραιώς, (Αδημοσίευτη μεταπτυχιακή εργασία). Πειραιάς. Ανακτήθηκε στις 27 – 11 – 2017 από http://dione.lib.unipi.gr/xmlui/bitstream/handle/unipi/6064/Tsakalakis.pdf?sequence=2

Υπουργείο Εσωτερικών, (2017, Νοέμβριος). *Η δημόσια διοίκηση στην Ελλάδα*. Αθήνα. Ανακτήθηκε από http://www.gspa.gr/%28591787339993529 0%29/documents/erg%20411_08.pdf

Υπουργείο Μεταφορών και Υποδομών. (2018, Ιανουάριος). *Ρόλος της Εθνικής Επιτροπής Τηλεπικοινωνιών και Ταχυδρομείων (ΕΕΤΤ).* Ανακτήθηκε από http://www.yme.gr/index.php?tid=432.

Φραντζέτης, Θ. (2004). *Το απόρρητο της επικοινωνίας*. Εθνικό και Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο, (Αδημοσίευτη Πτυχιακή Εργασία). Αθήνα. Ανακτήθηκε από http://eclass.uoa.gr

Χαχής, Π. (2014). *Η αρχή της διάκρισης των λειτουργιών: θεσμικά αντίβαρα και Ανεξάρτητες Αρχές.* Εθνική σχολή δημόσιας διοίκησης και αυτοδιοίκησης, Αθήνα.

.

Παράρτημα

Σε όλες τις ανεξάρτητες διοικητικές αρχές ο πολίτης μπορεί να υποβάλει αναφορές ηλεκτρονικά και να τις παρακολουθήσει. Η δυνατότητα αυτή δίνεται μέσα από την επίσημη ιστοσελίδα της εκάστοτε ανεξάρτητης διοικητικής αρχής. Στο τέλος της χρονιάς όπως έχει προαναφερθεί και στην παρούσα εργασία η Α.Δ.Α. συντάσσει την ετήσια έκθεση, όπου μέσα στην οποία αναφέρεται ο συνολικός αριθμός των αναφορών που υποβλήθηκαν, στην κατηγορία που εμπίπτει, καθώς και τα ποσοστά ολοκλήρωσης των αναφορών. Παρατίθεται ένα έντυπο αναφοράς όπως έχει ανακτηθεί από την ιστοσελίδα του Συνηγόρου του Πολίτη[75].

ΕΝΤΥΠΟ ΑΝΑΦΟΡΑΣ

Προς το Συνήγορο του Πολίτη

(ΥΠΟΒΑΛΛΕΤΑΙ ΑΤΕΛΩΣ)

1. ΑΤΟΜΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ (Παρακαλούμε συμπληρώστε με ΚΕΦΑΛΑΙΑ γράμματα)

ΟΝΟΜΑ:……

ΕΠΩΝΥΜΟ:……

ΟΝΟΜΑ ΠΑΤΡΟΣ:……

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ: ΟΔΟΣ/ΑΡΙΘΜΟΣ……

ΠΟΛΗ……

ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΟΣ ΚΩΔΙΚΑΣ ……

ΑΡΙΘΜ. ΔΕΛΤΙΟΥ ΑΣΤΥΝ. ΤΑΥΤΟΤΗΤΑΣ /ΔΙΑΒΑΤΗΡΙΟΥ:……

[75] Στην παρακάτω ιστοσελίδα https://www.synigoros.gr/?i=submission-system.el, μπορεί κανείς να υποβάλλει ηλεκτρονικά την αναφορά προς την Αρχή αλλά και να την παρακολουθήσει.

ΤΗΛΕΦΩΝΟ: ……

FAX: ……

2. ΔΗΜΟΣΙΑ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΣΤΗΝ ΟΠΟΙΑ ΑΝΑΦΕΡΕΤΑΙ Η ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΑ

……

……

……

3. ΠΕΡΙΓΡΑΨΤΕ ΜΕ ΣΥΝΤΟΜΙΑ ΤΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΣΑΣ

(Παρακαλούμε συμπληρώστε με καθαρά και ευανάγνωστα γράμματα, με μπλε ή μαύρο στυλό, και εξηγείστε σύντομα και με τρόπο σαφή και κατανοητό, το πρόβλημά σας. Είναι απαραίτητο να αναφέρετε στοιχεία, όπως για παράδειγμα: την ακριβή ημερομηνία και τις περιστάσεις κάτω από τις οποίες ανέκυψε το πρόβλημά σας καθώς και τον τρόπο με τον οποίο ζητάτε να επιλυθεί, αν έχετε ήδη απευθυνθεί στην αναφερόμενη υπηρεσία, αν λάβατε απάντηση, αν έχετε ασκήσει ενδικοφανή προσφυγή ή αν η υπόθεσή σας εκκρεμεί ενώπιον δικαστικής αρχής)

……...

……

……

……

……

……

……

4. ΠΡΟΥΠΟΘΕΣΕΙΣ ΥΠΟΒΟΛΗΣ ΤΗΣ ΑΝΑΦΟΡΑΣ

α. Η αναφορά προς τον Συνήγορο του Πολίτη δεν αναστέλλει τις τυχόν εκ του νόμου προβλεπόμενες προθεσμίες για την υποβολή ενστάσεων στα αρμόδια διοικητικά όργανα ή την άσκηση ενδίκων μέσων και βοηθημάτων ενώπιον των δικαστηρίων.

β. Ο Συνήγορος του Πολίτη είναι αναρμόδιος να διερευνήσει υπόθεση που έχει αχθεί με πρωτοβουλία οποιουδήποτε εμπλεκομένου, ενώπιον δικαστηρίου.

Έλαβα γνώση των παραπάνω όρων : ☐

ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ: …….....

ΥΠΟΓΡΑΦΗ: ……

ΣΥΝΗΜΜΕΝΑ:

1. ……
2. ……
3. ……